

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

**Aquesta transcripció està pendent de
verificació i correcció. Pot contenir, doncs,
errades de fidelitat i incorreccions
lingüístiques i no es pot considerar
com una publicació oficial**

Sessió núm. 16 / CDSI / 11.06.2025

Doc. Q:\D18\R440Transcripcio\CDSI\16CDSI1\

Fitxer 16CDSI1

XV legislatura · tercer període · sèrie C · número ****

Comissió de Drets Socials i Inclusió

Sessió 16, dimecres 11 de juny de 2025

Presidència de la I. Sra. Noemí Nieto i Fumanal

Sessió 16 de la CDSI

La sessió de la Comissió de Drets Socials i Inclusió (CDSI) s'obre a ****. Presideix Noemí Nieto i Fumanal, acompanyada del vicepresident, Jordi Viñas i Xifra, i del secretari, Guillem Mateo Sellas. Assisteix la Mesa la lletrada Clara Marsan Raventós.

Hi són presents [Judit Alcalá González](#), [Mario García Gómez](#), [Susana Martínez Heredia](#) i [Mónica Ríos García](#), pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; [Ennatu Domingo i Soler](#), [Isaac Padrós i Suarez](#) i [David Saldoni i de Tena](#), pel G. P. de Junts; [Najat Driouech Ben Moussa](#) i [Tània Verge Mestre](#), pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya; [Montserrat Berenguer Messeguer](#) i [M. Belén Pajares Ribas](#), pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; [María Elisa García Fuster](#), pel G. P. de VOX en Cataluña; [Núria Lozano Montoya](#), pel G. P. Comuns; [Maria Pilar Castillejo Medina](#), pel G. P. de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, i [Sílvia Orriols Serra](#), pel G. Mixt[membres comissió].

[Assisteix] a aquesta sessió [assistents].

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Sessió informativa de la Comissió de Drets Socials i Inclusió amb la consellera de Drets Socials i Inclusió sobre el cessament de la directora general i el subdirector d'Atenció a la Infància i l'Adolescència (tram. 355-00071/15). Sessió informativa.
2. Sessió informativa de la Comissió de Drets Socials i Inclusió amb la consellera de Drets Socials i Inclusió per a informar sobre els motius del cessament de la directora i del subdirector de la Direcció General d'Atenció a la Infància i l'Adolescència i els plans de futur d'aquest organisme (tram. 355-00072/15). Sessió informativa.
3. Sessió informativa de la Comissió de Drets Socials i Inclusió amb la consellera de Drets Socials i Inclusió sobre els mecanismes de prevenció, protecció i atenció a la infància de la Direcció General d'Atenció a la Infància i l'Adolescència (tram. 355-00075/15). Sessió informativa.

La presidenta

Bon dia a tothom.

Abans de començar la compareixença, demanaria si hi ha alguna substitució per algun grup parlamentari. *(Pausa.)* Sí? Grup Mixt.

Rosa Maria Soberana Bonet

Sí; substitueixo la diputada Sílvia Orriols.

La presidenta

D'acord, gràcies. Algú més?

Najat Driouech Ben Moussa

Bon dia. Des d'Esquerra Republicana, el diputat Joan Ignasi Elena substituirà la Tània Verge.

La presidenta

Perfecte. Gràcies. Al Grup de Junts?

Ennatu Domingo i Soler

A Junts, la diputada Maria Àngels Planas substituirà el diputat David Saldoni. Gràcies.

La presidenta

Perfecte. Gràcies.

Sessions informatives

355-00071/15, 355-00072/15 i 355-00075/15

Avui, l'ordre del dia sabeu que és una compareixença, que aprofitem per substanciar tres peticions de diferents grups parlamentaris. Una era del Grup de Junts, que demanava doncs la presència de la consellera de Drets Socials i Inclusió, sobre el cessament de la directora general i el subdirector d'Atenció a la Infància i l'Adolescència. Teníem una altra del Grup Parlamentari del Partit Popular també per sessió informativa, perquè vingués la consellera de Drets Socials per informar sobre els motius del cessament de directora i subdirector. I afegien conèixer els plans de futur d'aquest organisme. I la tercera ja seria la pròpia sol·licitud per part de la consellera. I, per tant, substanciem els tres punts.

Avui ens acompanya doncs ja –ho he comentat– l'honorable senyora Mònica Martínez, la consellera del Departament de Drets Socials. També ve acompanyada pel senyor Josep Muñoz Luque, director general de Prevenció i Protecció a la Infància i l'Adolescència de GPP –DGPPIA–, i també ens acompanya la senyora Teresa Llorens Carbonell, secretària d'Infància, Adolescència i Joventut, també del Departament de Drets Socials i Inclusió. Disposarà de seixanta minuts, la consellera. Després, cada grup parlamentari, de deu –serà una hora i vint. I, per últim, trenta minuts finals per poder respondre o fer qualsevol aclariment. Benvinguda.

La consellera de Drets Socials i Inclusió (Mònica Martínez Bravo)

Moltes gràcies. Bon dia, diputats, diputades. Comparec en aquesta Comissió de Drets Socials i Inclusió a petició pròpia per informar sobre els mecanismes de prevenció, protecció i atenció a la infància dins del sistema de protecció de la DGAIA, ara DGPPIA. Ho faig acompanyada de bona part del meu equip: Teresa Llorens, secretària de Cicles de Vida i Ciutadania; Pep Muñoz, director general de Prevenció i Protecció a la Infància i l'Adolescència; Elena Lladós, directora de l'ICAA, de l'Institut Català de l'Acolliment i l'Adopció.

Com deuen recordar, vaig sol·licitar comparèixer arran del cas d'una xarxa de pederàstia que va afectar almenys onze adolescents, una de les quals en situació de guarda de la DGAIA en el moment dels fets. En aquell moment vaig anunciar l'obertura d'un expedient informatiu sobre aquest cas, i ja disposem d'un informe preliminar, que hem pogut doncs abordar, llegir i aprofundir durant els últims dies. Vull ser molt clara i contundent: el Govern no s'amaga, dona la cara, i per això estic avui, per donar la màxima transparència en aquest òrgan al Parlament de Catalunya. Compartiré amb vostès les principals conclusions d'aquest expedient informatiu sobre les actuacions de la DGAIA, que apunten a diversos àmbits de millora. Vull també apuntar que aquest només és el primer pas. Ara obrim una nova fase per avaluar si de les actuacions analitzades se'n podrien derivar responsabilitats concretes.

Però, bé, abans de començar, diguéssim, a esmentar els possibles àmbits de millora, vull fer un parell d'apreciacions. Primer de tot vull aclarir que els fets d'abusos que va patir aquesta menor per part d'una xarxa de pederàstia es van produir durant els anys 2020 i 2021; per tant, són molt anteriors a la nostra responsabilitat com a Govern. També vull deixar ben clar que no és la nostra intenció analitzar problemàtiques per buscar culpables. Per tant, estem totalment centrats en identificar els àmbits de millora i trobar solucions, perquè el que volem és que el sistema de protecció a la infància sigui d'excel·lència, i no pararem fins a aconseguir-ho. Les millores que impulsem formen part d'aquesta transformació integral de la DGAIA, que necessita des de fa molts anys. No mirarem cap a una altra banda i estem abocats a fer contínues millores fins que arribem a aquests serveis públics d'excel·lència, que és el nostre objectiu.

Amb aquest esperit, i per preparar aquesta intervenció, m'he centrat en cinc principis, per, com deia, preparar aquesta intervenció, que us volia també esmentar abans de començar. El primer principi és vetllar per l'interès superior del menor. Això vol dir, senyors i senyores diputats, respectar la intimitat i la privacitat

i no incórrer en vulneracions que puguin intercedir en la investigació en marxa, que està sota secret de sumari, i amb un principal objectiu, que és evitar la revictimització de la menor. Per tant, només compartiré aquella informació estrictament necessària que ens ha d'ajudar a identificar els àmbits de millora i els processos, però vetllant pel més estricte compliment de la privacitat de la menor, i amb l'objectiu clar d'evitar que situacions com aquestes doncs tornin a passar.

El segon principi és la transparència màxima en tota la informació que puguem donar –sense incomplir..., en una, diguéssim, vulneració de la privacitat de la menor– per identificar doncs tots aquests espais de millora.

El tercer principi és el rigor. Cal avaluar les incidències en la seva justa mesura, és a dir, tenir en consideració el context complex, les eines i la responsabilitat de les que disposava el sistema de protecció en aquell moment i tot recordant que estem fent un exercici d'un cas concret i no del sistema de protecció en el seu conjunt.

I el quart, respecte a les diferents institucions, agents que formen part del sistema de protecció, sobretot els i les professionals que fan cada dia la millor feina que poden, sovint amb moltes dificultats. Hem de ser conscients que hi ha centenars de professionals –treballadors, treballadores socials, educadors, educadores– i també funcionaris i funcionàries dins de les administracions públiques que cada dia es deixen la pell per protegir la infància i que, gràcies a ells i elles, prevenen cada dia maltractaments, abusos i vulneracions de drets.

I, per últim, el cinquè principi és l'objectiu de mirar cap al futur. Ho deia abans: l'objectiu d'aquesta anàlisi ha de ser la millora del sistema de protecció, esclarir els fets amb total transparència, no per buscar el culpable, sinó per proposar solucions i assegurar-nos que fets com aquests no tornin a passar mai més.

D'acord amb aquests cinc principis i la informació que disposem, doncs volem exposar alguns fets claus que són clau per entendre, diguéssim, tot l'expedient i la situació.

Primer, la situació d'abusos sexuals per part de la trama de pederàstia s'inicia abans de que la menor d'edat estigués en situació de guarda de la DGAIA. Segon, aquesta situació continua uns mesos durant la guarda de la Generalitat, fins que, gràcies, en gran mesura, al treball dels educadors i professionals, es destapa aquesta situació.

Tercer, el maig del 2021, acompanyada dels progenitors i la directora del centre d'acollida i d'una educadora, es tramita la primera denúncia a la Policia de Mossos d'Esquadra. Posteriors actuacions permeten les detencions i la desarticulació de tota la trama de pederàstia. I quart, la menor està en situació de guarda fins al 2023, fins a l'abril, quan s'inicia un expedient per valorar el desemparament, que no s'arriba a concretar mai. Llavors, la menor no ha estat mai en situació de tutela de la Generalitat, sinó que ha estat en situació de guarda. I cinquè, aquesta situació de no haver tutelat la menor i d'haver estat en situació de guarda és fruit d'una valoració inicial, que es va optar per aquesta situació de guarda administrativa precisament per mantenir els vincles amb els progenitors i mentre es feia un treball intensiu amb la menor i la seva família.

Bé, doncs quina valoració fem dels fets que acabo d'exposar? Doncs, primer de tot, la valoració és de la màxima condemna. Els fets són execrables i ens interpel·len a tots com a societat. El sistema va protegir la menor com va poder i l'acció dels professionals va ser clau per destapar aquest cas. Ara bé, no va ser suficient. Tot i l'actuació i l'acompanyament dels professionals, el sistema va fallar a la menor, i res no pot compensar el mal que va patir aquesta menor durant la seva adolescència. Necessitem una reflexió profunda sobre el que va fallar i ser més efectius en la lluita contra la xacra de la pederàstia i els abusos contra la infància i contra tots aquells que amenacen els nostres infants. No pot haver-hi impunitat, i contra aquesta xacra arribarem fins al final.

Per fer una reflexió acurada és també important tenir en compte que el sistema de protecció a la infància és segurament un dels àmbits més complexos de l'Administració, i aquest cas en concret presenta moltes parts de complexitat afegida. Però, tornant a aquest cas, la primera conclusió, també, que podem extreure'n és que no hi ha un error concret ni una solució fàcil, no hi ha una única cosa que hagi fallat i que, solucionant-la, doncs podríem dir amb contundència que això no hagués passat. No és així. És un cas molt complex, amb moltes arestes, i el sistema de prevenció i de protecció de la infància va funcionar de manera..., doncs el millor possible amb les eines que va tenir.

D'una banda, hi va haver prevenció, coordinació, seguiment i treball amb la menor i la seva família. El cas, d'alguna manera, posa de manifest la necessitat d'una reflexió profunda sobre les eines i els límits del sistema de protecció tal com s'ha plantejat fins ara, i també els reptes majúsculs als que ens hi enfrontem pel volum i les capacitats dels depredadors sexuals, sobretot amb aquest marc relativament nou de l'entorn digital i les amenaces dels adolescents i infants a l'entorn digital. I posa també en evidència la necessitat de canvis profunds, que precisament doncs vam iniciar fa..., o vam anunciar, millor dit, fa poques setmanes amb la creació de la nova direcció general, DGPPIA. Perquè, tot i que va haver-hi disfuncions, també hem de dir que el sistema de protecció va ser clau per destapar la xarxa.

I aquí també doncs hi ha alguns punts per tenir en compte. Hi ha almenys uns altres deu menors víctimes de la xarxa de pederàstia, però tot el cas es destapa per la feina dels educadors i els professionals que van atendre aquesta menor en situació de guarda. El treball preventiu i coordinat entre els diferents agents del sistema va ser efectiu i és bastant impressionant. L'escola és qui primer va detectar els indicis d'abús sexual i va derivar immediatament a serveis socials, que van fer un seguiment intensiu del cas. Al març es va realitzar una comissió socioeducativa ampliada amb la participació de l'escola, la pediatria, el centre de salut infantil i juvenil, els CSMIJ, i els serveis socials bàsics. Tots van coincidir en la importància d'activar mecanismes de protecció de manera urgent, però és un cas on queda clar que va haver-hi coordinació, va haver-hi seguiment, va haver-hi prevenció. Unes setmanes més tard d'aquesta coordinació es va resoldre la guarda protectora i l'ingrés en un centre d'acollida. Com deia, en aquest moment es va optar per una situació de guarda, no de retirada de tutela, perquè els progenitors estaven implicats i es volia mantenir el vincle amb els progenitors i vetllar pels vincles de la família d'origen d'aquesta menor.

Un altre fet que també posa de manifest les fortaleeses del sistema de prevenció. La primera denúncia per agressió sexual es va posar només un mes després d'iniciar la situació de guarda i també gràcies a l'acció dels educadors i educadores en l'atenció a aquesta menor, i la va interposar la progenitora, que és qui tenia la tutela, acompanyada de la seva educadora. Aquí tenim, al cap i a la fi, un exemple de la bona feina que fan cada dia els diferents agents, centenars de professionals del

sistema educatiu, del sistema de serveis socials, del sistema sanitari, i com una actuació coordinada entre ells genera un impacte directe en la qualitat d'atenció. Ara bé, malgrat tot això, també volem ser clars: tot això no va ser suficient per impedir els abusos. I aquí és l'àmbit on necessitem una reflexió i una anàlisi amb mesura, amb rigor i acurat per veure com és possible que, malgrat tota aquesta coordinació, tota aquesta prevenció, no es pogués impedir que aquesta menor continués patint aquesta situació d'abús. No podem reparar el mal que les administracions públiques no van poder evitar, però el nostre deure i la nostra obligació és fer aquesta reflexió des del rigor, des de la serenitat i des de la contundència, per veure com podem continuar millorant. D'acord amb les conclusions preliminars d'aquest expedient informatiu, les principals disfuncions detectades són quatre.

La primera. Malgrat aquesta diligència i coordinació, trobem que va haver-hi un retard en l'activació dels protocols d'abús sexual. És cert que l'escola va detectar els indicis d'abús sexual i deriva el cas immediatament a serveis socials d'acord amb el protocol vigent. Es va iniciar llavors un treball socioeducatiu amb la família per acordar la situació de guarda i un treball intensiu tant amb la menor com amb la família que va continuar posteriorment, un cop efectuat l'ingrés en el centre d'acollida. Però també és cert que tot plegat és un procés lent, i no acaba d'aflorar fins a uns mesos més tard la situació d'abusos sexuals que patia la menor fins al desembre del 2021, quan al final s'activa, finalment, el protocol d'abús sexual, més d'un any després, diguéssim, de la primera sospita.

El segon espai on creiem que hi ha un àmbit de millora i, si més no, de reflexió té a veure amb el fet de que no es va derivar la menor a un recurs especialitzat. Inicialment es decreta la situació de guarda per preservar el vincle amb els progenitors, i els treballs tècnics van optar clarament per fer un treball intensiu en l'àmbit de la prevenció. Però els esforços dels educadors i les educadores no van aconseguir reduir els indicadors de risc greu, i, davant una situació així, es podien haver valorat altres opcions de tutela i mesures terapèutiques més intensives, on es podia haver derivat a un recurs més especialitzat, amb una atenció més intensiva. En qualsevol cas, això és una reflexió, diguéssim, delicada, perquè hem de tenir molt present que els centres no són presons, els adolescents no són delinqüents. És important que fem aquesta reflexió, perquè posar una mesura de privació de llibertat

és una decisió molt complicada, pràcticament extrema. Llavors, no es va valorar en aquest cas concret, però tampoc tenim la certesa que haver-ho fet diferent doncs hagués estat la millor solució per a aquesta menor, tristament.

I, en tercer lloc, un altre espai on trobem que pot haver-hi hagut disfuncions és quan s'obre un expedient de desemparament però no es resol. El desembre del 2022, quan la menor té quinze anys i mig, abandona el centre d'acollida. I, malgrat que es va interposar una denúncia per escapoliment, en aquell moment, del seu tutor legal, no hi ha una actuació d'emergència per retornar la menor al centre ni per derivar-la a un recurs d'acompanyament intensiu, com deia. L'abril del 23 s'obre un expedient d'estudi de desemparament, i des de llavors es fa un treball d'acompanyament educatiu per part de l'equip dels EAIAs, que doncs continuen, mitjançant contactes telefònics i alguna visita presencial al domicili i algun intent infructuós de convèncer-la..., perquè torni a ingressar al centre de protecció, però, diguéssim, no s'efectua el desemparament de manera urgent. En tot aquest temps no es fa cap resolució confirmant ni descartant el desemparament, per la qual cosa l'expedient s'entendria que està legalment caducat des del juliol del 24.

I per últim –l'últim espai de millora o de reflexió–, és que va ser molt difícil doncs tenir la informació sobre la veritable situació de desprotecció que vivia la menor, i hi ha una manca de consciència de l'abast de la xarxa de pederàstia que va captar doncs aquesta menor. En part, perquè en cap moment des de DGAIA s'ha tingut accés als detalls de la investigació policial de Mossos d'Esquadra i, per tant, es desconeixia l'existència i l'abast d'aquesta xarxa de pederàstia. I tampoc s'ha tingut accés al procés penal per no haver estat mai tutora legal de la menor; és a dir, com que la DGAIA no ha tutelat mai aquesta menor, no tenia accés al contingut, diguéssim, judicial, i DGAIA no va tenir informació sobre l'abast d'aquesta xarxa de pederàstia fins doncs al moment en el qual ha aparegut, diguéssim, als mitjans de comunicació.

Bé, senyors i senyores diputats, aquests fets execrables, com deia, i aquesta impotència de no haver pogut evitar tot aquest patiment a aquests adolescents ens requereixen una reflexió profunda i posar les mesures perquè això no torni a passar mai més. És la nostra responsabilitat fer tot el possible i posar tots els mitjans necessaris perquè això no

Fitxer 16CDSI3

torni a passar.

Com bé saben, fa uns dies vaig presentar un nou sistema de prevenció i protecció a la infància i l'adolescència, amb un conjunt de mesures que aborden una transformació en profunditat, una reforma integral que aquesta direcció general necessita des de feia molts anys. Som ben conscients que DGAIA –ara DGPPIA– és una de les direccions generals més importants del Govern de la Generalitat i que hem de reforçar tots els esforços i tots els recursos necessaris per tenir un sistema de protecció d'excel·lència que aconsegueixi protegir tots els nostres menors i tots els nostres infants. Hem treballat en aquest pla de transformació de manera intensiva durant els últims mesos i ho vam poder anunciar tot just fa unes setmanes. Aquest pla de transformació incorpora també els informes i la informació que ve d'un ampli consens del sector, d'experts, d'entitats i d'altres actors claus, i també de les reflexions i dels informes de la Sindicatura de Greuges, Sindicatura de Comptes i Oficina Antifrau, que ens han fet accelerar, aquests informes, aquesta reflexió, per plantejar el pla integral que vam anunciar el 26 de maig.

Però, arran d'aquest esfereïdor cas d'aquesta menor, hi ha algunes mesures, que formen part d'aquest pla, que aprofito aquesta situació per també tenir més temps d'aprofundir i explicar aquí al Parlament. Un dels eixos principals d'aquest pla de transformació és canviar el paradigma en com ens enfrontem als depredadors sexuals des de l'àmbit del sistema de protecció a la infància. Hem de sortir a la proactivitat contra els depredadors digitals, contra els depredadors sexuals que amenacen la nostra infància, i això ho farem de la mà dels cossos de seguretat, en concret, dels Mossos d'Esquadra. Ens enfrontem a un submón de «desalmats» que s'aprofiten de la innocència dels infants i els adolescents per abusar d'ells.

Comparteixo algunes dades esfereïdores. Un de cada cinc menors pateix abús sexual en algun moment de la seva infància o adolescència. La posada en marxa del model Barnahus ha fet multiplicar per cinc la detecció dels casos d'abús sexual contra la infància. Estudis internacionals apunten que el vint per cent dels adolescents han rebut peticions no desitjades per participar en activitats o converses

sexuals o per compartir material de caire sexual a xarxes socials. Som davant d'una veritable xacra social. La lluita contra aquest submón no és només una tasca dels cossos de seguretat: ens interpel·la a tots, però molt especialment el sistema de protecció a la infància. No podem actuar només de manera reactiva, quan hi ha una víctima; hem de propiciar un canvi complet de paradigma. Cal passar a l'acció, a la proactivitat –i ho fem des de la prevenció, reforçant l'educació, reforçant la detecció i la denúncia i fent-la més accessible per als infants i adolescents, acompanyant-los de millor manera durant aquests processos– i actuar i perseguir tot aquest submón de «desalmats» amb una efectivitat millor.

I permetin-me que faci també un recordatori, que és important per, també, dir-ho amb total contundència –són articles del Codi penal, però crec que també és important que des de les administracions públiques difonguem el que hi entra, el que són, diguéssim, delictes tipificats–: qualsevol persona que tingui relacions sexuals amb una o un menor de setze anys incorre en un delictes penal. Qualsevol persona que tingui coneixement d'això ho ha de denunciar, d'acord amb la Lopivi i la llei d'enjudiciament judicial. Compartir informació de contingut sexual o oferiments a l'entorn digital constitueix un delictes i pot comportar fins a tres anys de presó. Qualsevol persona que tingui coneixement d'una possible situació de violència per haver-se compartit informació de caràcter sexual amb menors té el deure d'informar i col·laborar amb les autoritats competents. Això vol dir que s'ha de comunicar de manera immediata als serveis socials competents i/o a la policia o al Ministeri Fiscal en cas d'amenaça per a la seguretat immediata del menor. A més, s'ha de comunicar a l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades si hi ha vulneració de protecció de dades dels menors. I vull que la ciutadania sàpiga que el nostre objectiu és que caigui tot el pes de la llei sobre els culpables d'aquests fets execrables.

I, per això, com deia, iniciem una nova col·laboració amb els Mossos d'Esquadra, una col·laboració que volem que sigui més estreta. Convençuts del treball conjunt entre els cossos de seguretat, els Mossos d'Esquadra, i DGPPIA, que ens ha de fer més forts i efectius per combatre aquesta xacra social. I per això anuncio la creació d'una comissió mixta Mossos-DGPPIA. Aquesta comissió mixta ens ha de donar un espai de treball que ens ha de permetre, per una banda, desplegar un pla de protecció integral en l'àmbit digital, un pla amb mesures d'educació, prevenció, que

incloguin campanyes de sensibilització massives, però també l'ús de la intel·ligència artificial per a la detecció dels depredadors digitals i menors en risc, oferint-los recursos en línia, als menors en risc, així com canals de denúncia electrònics i, diguéssim, amigables des del punt de vista dels infants i dels adolescents. També volem estendre projectes com l'«Obro *feel*» i la web «Tot OK?», que ens han de permetre doncs aquests espais més amigables per als infants per denunciar tota la vulneració dels seus drets. I, per altra banda, aquesta comissió mixta ha de convertir-se en un òrgan permanent, amb reunions recurrents per analitzar els casos amb risc de victimització delictiva, ja siguin detectats per xarxes o per qualsevol altre indici; un òrgan permanent amb un funcionament reglat i una atribució clara de responsabilitats.

També donarem suport a la iniciativa del Govern d'Espanya a la Unió Europea per protegir els menors a internet i xarxes socials, una proposta presentada per Espanya, França i Grècia fa pocs dies a Brussel·les per protegir els menors dels riscos a internet, com ara l'accés a la pornografia. Aquesta iniciativa proposa mesures concretes per crear un entorn digital més segur i saludable per als menors, abordant tant aspectes tècnics com educatius. En concret, demana que tots els dispositius amb accés a internet disponibles al mercat europeu comptin obligatòriament amb eines de verificació d'edat i control parental. Ja s'han sumat vuit països a aquesta iniciativa. Hem de ser molt conscients que els reptes han canviat. La pederàstia té eines a l'entorn digital per apropar-se als nostres infants, i hem de canviar la manera com adrecem aquesta realitat. A ningú se li acudiria deixar una menor a la plaça Catalunya un dissabte a les dos del matí i a ningú se li hauria de poder acudir donar a la mateixa menor un mòbil sense control parental, perquè els riscos d'abús són molt similars.

A més d'aquestes mesures més destacades, vull recordar també accions addicionals que formen part de la transformació profunda i de la nova DGPPIA que també ens han de servir per donar una millor resposta a casos com aquests. En primer lloc, la creació d'una unitat específica de revisió de protocols. Com saben, en el nou decret d'estructura es crea aquesta unitat específica amb el mandat de revisar i actualitzar els protocols de manera contínua, per desenvolupar també canals de denúncia i valoració dels menors tutelats i la protecció també de les persones alertadores, i

també la tramitació d'expedients derivats de reclamacions en coordinació amb els serveis jurídics. Aquesta unitat també ha de treballar per impulsar i millorar l'avaluació contínua.

També farem un reforç del model Barnahus, un model que també doncs ha estat un canvi substancial en l'abordatge dels casos d'abús sexual. I vull posar en valor també els avenços iniciats en aquest àmbit per governs anteriors, en l'abordatge de la violència sexual envers la infància, gràcies a l'impuls del model Barnahus, un model d'excel·lència iniciat el 2020 a Tarragona, que nosaltres hem tingut l'oportunitat de desplegar a tot Catalunya. El model Barnahus es basa en una atenció integrada a infants i adolescents víctimes de violència sexual, liderat per Drets Socials i Inclusió amb la participació de Salut, Educació, Interior, Justícia, Igualtat i Feminismes i amb coordinació amb la fiscalia i la judicatura. És molt possible que el cas de la menor hagués tingut un tractament més intensiu en la prevenció d'abusos si el model Barnahus hagués estat plenament desplegat quan, tristament, va començar a patir els abusos. Ara estem treballant en el desplegament de polítiques preventives i activitats de formació, l'elaboració d'un nou protocol en el marc de la violència envers la infància i l'adolescència i el desplegament i la informació de tots aquests protocols en centres educatius de lleure, serveis socials, etcètera.

A la nova DGPPIA hem creat una nova subdirecció específica per a la prevenció, una àrea que veu reforçats els seus equips per millorar la coordinació amb els EAIAs i també amb el model SIS, i això constitueix un autèntic viratge cap a la prevenció. En l'actualitat existeixen cinquanta-quatre equips d'atenció a la infància i l'adolescència en tot el territori, al món local –els EAIAs–, i són els equips clau de prevenció que fan les valoracions i el seguiment dels infants i adolescents en situació de risc. En l'última dècada, el nombre d'expedients ha augmentat un seixanta-u per cent, amb un nombre d'efectius que no ha augmentat a aquest ritme. Llavors, el reforç dels EAIAs, el reforç de les eines que té el món local per prevenir i abordar i fer un seguiment d'aquests casos és un aspecte clau que ens ha de permetre ser més efectius en la lluita i l'acompanyament de casos com aquests.

També el desplegament del model SIS, que permet un acompanyament dels casos menys greus i del foment de la parentalitat positiva. Aquest és també un dels punts

claus en l'àmbit de la prevenció. El treball amb les famílies ens ha de permetre actuar abans que les situacions esdevinguin cròniques. Estem parlant de treballar la comunicació dels infants i adolescents amb els seus pares i amb una bona educació sexual que permeti identificar els riscos a xarxes socials. Actualment tenim 613 equips del model SIS desplegats arreu del territori, i, segons una avaluació feta per l'Àrea, aquests equips van permetre reduir el risc greu en un trenta-u per cent dels casos, és a dir, amb una actuació que hauria de permetre doncs reduir també els expedients de risc i de desemparament. Per això, volem ampliar el finançament d'aquest servei de manera progressiva, ampliant primer les hores dels professionals, i desenvolupar més endavant línies específiques per a menors de tres anys i majors de setze. I amb aquest desplegament passàrem a poder treballar també casos no només de risc greu, sinó també atendre casos de risc moderat o lleu.

Hem encarregat una formulació d'un pla d'acció per a la millora de les condicions dels centres i les condicions laborals dels educadors. Aquest és un altre àmbit on, malgrat la feina excel·lent de l'equip d'educadors i educadores, doncs hem de fer una reflexió per veure si són suficients les eines que tenen per abordar aquest tipus de problemàtiques i de casos. Hi ha un consens molt ampli sobre que cal evolucionar cap a centres d'unitats de convivència més petits, més humanes, amb una atenció més personalitzada. Governos anteriors van fer una tasca d'avançar en aquesta direcció i de diagnosticar properes passes, que nosaltres també recollim i valorem. Però hem de passar a l'acció, i per això hem encarregat un pla d'acció que hauria d'estar doncs durant el juliol d'aquest mateix any. Els educadors han de tenir l'espai, els recursos per treballar amb la intensitat adient casos com el de la menor que hem tractat avui. S'ha posat de manifest que la feina dels educadors va ser una peça clau, però, malgrat la bona feina, no va ser suficient.

I si parlem de la qualitat de l'atenció, també hem de parlar dels i les professionals i les seves condicions laborals: salaris, formació i carrera professional. Drets Socials i Inclusió està treballant en el full de ruta de l'equiparació salarial del sector social amb patronals i sindicats amb la voluntat de presentar-ho després de l'estiu. A més, en el marc del diàleg social, des de gener de 2025 s'ha posat en marxa un grup de treball específic per acompanyar el departament en el procés de l'equiparació salarial. Si volem uns serveis d'atenció a la infància d'excel·lència, hem de poder

retribuir els professionals i fomentar la seva trajectòria professional amb les eines adients.

També hem avançat, en aquest pla de transformació, l'ampliació de places en centres d'intervenció intensiva, estendre'ls a casos de conductes de risc en cas de captació de xarxes d'abús sexual. Juntament amb el Departament de Salut i d'Educació, estem treballant en mesures per ampliar els recursos adients específics per a trastorns de conducta

Fitxer 16CDSI4

que, en l'àmbit de la DGAIA, doncs ens donaran també recursos especialitzats per donar un acompanyament intensiu als menors tutelats que ho necessitin.

Senyors i senyores diputats, vaig acabant aquesta primera intervenció assenyalant també alguns aspectes clau, sota el meu punt de vista, i com a conclusions finals. El sistema de protecció a la infància va ser clau, i ho continua sent, a l'hora de detectar abusos sexuals. És important dir-ho i posar en valor la feina dels equips professionals, tant de les administracions públiques com del tercer sector, i no em cansaré de fer-ho amb contundència. Ara bé, també hem de ser conscients que no va ser suficient. Hem detectat àmbits de millora que, amb la reforma profunda del sistema i la creació de la nova DGPPIA, volem corregir. Volem posar el focus en la prevenció i facilitar eines i recursos perquè els treballadors i treballadores, educadors i educadores puguin fer la seva feina amb efectivitat, conscients que hem de fer front a cada cop casos més complexos i que no és possible doncs assegurar l'èxit al cent per cent. Diferents estudis, com deia abans, apunten que fins al vint per cent dels infants poden haver patit abús sexual durant la seva infància o adolescència, una xacra que hem d'acabar. Tenim feina tots els que estem aquí, i com a societat.

I em sembla necessari finalitzar doncs apel·lant a la responsabilitat col·lectiva i aquí a l'àmbit del Parlament. El sistema de protecció a la infància requereix un compromís de tots. Hem posat en marxa un procés de refundació, però qualsevol canvi d'aquesta magnitud és un procés. Per això, vull deixar clar que obrim les portes als

grups polítics, les entitats, agents socials, col·legis professionals, experts, per aterrar tots aquests canvis plegats.

I una reflexió potser en un punt més general. El sistema de drets socials està encara enmig d'una transformació no complerta. Els últims anys, potser les últimes dècades, hem volgut passar d'un model de beneficència cap a un model de drets, i això implica que les persones tenen dret a tenir una infància lliure de violències i que les administracions públiques han de tenir els mitjans adients per voler garantir-ho. I la societat i el consens parlamentari ens han de, també, doncs reconèixer aquest valor clau de reconèixer que el sistema de protecció de la infància no pot ser el que ens permetin doncs els recursos disponibles poder fer, sinó que hem de partir de la base que els infants tenen dret de viure en situació de no violència i que les administracions públiques hem d'assegurar tenir els mitjans i els recursos adients per poder garantir això.

Demano, per tant, a tots els grups parlamentaris que trobem el consens necessari per construir un sistema real de protecció de la infància a l'alçada dels reptes i les amenaces que suposen la pederàstia i els abusos infantils, sense recança, sense buscar culpables ni dispersar el debat. Hem d'estar a l'altura del que està en joc, fer front comú contra aquesta xacra, i des del Govern hi tindrem la mà estesa per sumar tots els esforços en aquesta lluita en tot el marc parlamentari i doncs amb tota la resta de la societat. I ho hem de fer per responsabilitat davant el volum i el repte que tenim per endavant i no perdent de vista quin és l'objectiu clar, que és la lluita contra la xacra de la pederàstia i dels abusos sexuals contra la infància i l'adolescència.

Moltíssimes gràcies.

La presidenta

Doncs no sé si voleu continuar ara, ja que ha sigut més curt, o fem cinc minuts...
(Pausa.) Cinc minuts. Perfecte.

Doncs fem un recés de cinc minuts i després vindran els grups parlamentaris.

La sessió se suspèn a... i es reprèn a...

Fitxer 16CDSI5

La presidenta

Tornaríem a la sessió.

Començarien els grups sol·licitants. En primer torn, el Grup Parlamentari de Junts. Disposa de deu minuts.

Ennату Domingo i Soler

Gràcies, presidenta. En primer lloc, i en nom del Grup Parlamentari de Junts, vull fer un reconeixement a la feina de la DGAIA, als funcionaris, als educadors socials, entitats socials i tots els altres professionals que fan una feina necessària en un context de contenció i de precarietat laboral. Des de Junts seguim buscant respostes als diferents reptes del sistema de serveis socials per encaminar-nos cap a un model que ajudi a trencar cercles de vulnerabilitat i garanteixi plenament els drets dels infants i els adolescents.

Consellera, des de Junts vam demanar la seva compareixença en el moment que es va fer públic el cessament de la directora i el subdirector de la DGAIA al març perquè vingués a explicar els motius pels quals se'ls va destituir. Vostè no ha fet cap referència a aquest tema. Consellera, li preguntem per què ha trigat tant a comparèixer i per què vostè no ha parlat d'això ni sobre les al·legacions sobre les irregularitats en la gestió dels recursos públics, per exemple. Han passat més de dos mesos i mig, gairebé vuitanta dies, des que vam registrar aquesta petició. La seva compareixença, per tant, per nosaltres arriba tard, i no donar les explicacions que toquen quan toca genera incertesa i potser també falsa rumorologia. És una situació que el Govern no pot contribuir a generar i, a més, quan es tracta d'una qüestió tan sensible com aquesta. A més, no creu que hauria estat pertinent primer escoltar aquesta comissió parlamentària i després introduir canvis al servei d'atenció a la infància i a l'adolescència? Vostè segueix el mateix patró que la resta dels membres del seu Govern, que és donar l'esquena al Parlament: fan canvis a la DGAIA sense tenir en compte el Parlament; aproven pressupostos per la porta del darrere, a cop de decret, saltant-se els tràmits parlamentaris que pertoen. I ahir –de fet, tenim un

exemple molt clar– es va anunciar una nova proposta sobre l'aeroport del Prat, també sense escoltar el Parlament. I això no és governar, i no es pot governar així.

Vostè ja porta gairebé un any al capdavant del Departament de Drets Socials. Per què no va venir o no va demanar comparèixer el novembre del 2024, després de la presentació de l'informe de la Sindicatura de Comptes en aquesta cambra, per poder donar explicacions sobre els canvis que necessita la DGAIA i, sobretot, sobre les al·legacions que es van fer sobre les irregularitats en la gestió dels contractes i del servei d'acolliment per part de la DGAIA?

Sobre el cas de la menor, que és el principal tema, sembla ser, de la sessió d'avui, també volem donar la nostra opinió. És un cas que ens dol i que evidencia, un cop més, la necessitat d'un canvi radical a la DGAIA. Durant l'entrevista que li van fer a *Els matins*, de TV3, al maig, vostè va informar que no sabia res sobre el cas de la menor sota la guarda de la DGAIA fins que va sortir a les notícies, i avui mateix ens ho ha confirmat. Com és que no ho sabia? Durant la mateixa entrevista, li van preguntar si havia parlat amb l'exconseller Campuzano sobre el cas de la menor. Vostè va informar que no ho havia fet. És a dir, en el traspàs de carteres no va ser informada d'un cas d'extrema gravetat. Per tant, podem afirmar que no va ser un traspàs a l'alçada entre el conseller sortint i vostè, amb l'afegit, i no és un detall menor, que és un dels seus socis d'investidura i de legislatura.

Volem preguntar si abans d'anunciar la reforma de la DGAIA ho va consultar als exconsellers. Nosaltres, després d'escoltar el que ens ha dit, li volem preguntar amb qui ha consensuat tots els canvis de models, no?, perquè, justament, són canvis molt complexos i són reptes molt difícils. Les reformes que s'han anunciat ja eren canvis que es portaven reivindicant des de feia anys, per exemple, els esforços reiteratius de redimensionar el sistema d'acollida, per exemple. Vostè i l'exdirectora de la DGAIA, Esther Cabanes, també han alertat que hi pot haver molts més casos de violència sexual que van més enllà de la DGAIA. I, per tant, li volem preguntar quins canvis s'han fet en concret per poder doncs fer millor els seguiments dels expedients. Perquè això sí que no ho hem aprofundit, perquè creiem que és greu que l'expedient de la menor hagués quedat obert, i si pogués expandir aquest aspecte en concret.

És evident que una de les problemàtiques al llarg dels darrers anys ha estat la falta de treballadors qualificats i la fuga de talent cap a altres àmbits del sector social, que ha generat un alt nivell de rotació d'educadors socials en detriment de l'estabilitat i benestar dels infants i adolescents. I, en aquest sentit, estem molt d'acord amb el pla d'acció i també el grup de treball específic per a l'equiparació salarial. Però també volíem afegir, fer una reflexió sobre l'alt nombre de menors vulnerables al sistema, perquè creiem que ha remarcat les febleses del nostre sistema d'acollida i protecció a la infància, i caldria, doncs, reflexionar.

Vostè també ha dit que el Govern no s'amaga, però, consellera, per què el seu partit va votar en contra de l'informe de la Sindicatura de Comptes? I, de fet, també van retirar una proposta de resolució per assumir les seves conclusions i les recomanacions. Per tant, per què el Govern es va oposar inicialment a aquest informe de la Sindicatura de Comptes?

Pel que fa a la macroreforma de la DGAIA, des de Junts tenim el temor que sigui un simple canvi de nom i que, sense pressupostos, aquesta transformació acabi sent només un rentat de cara. Esperem que no sigui així, perquè des de Junts fa temps que ho estem reclamant, i és un canvi estructural i conceptual que venien demanant les entitats socials des de fa anys. Una transformació real de la DGAIA i del sistema de protecció a la infància i l'adolescència no es farà només amb anuncis. Hi insisteixo, sense pressupostos tot això generarà molta frustració. Tanmateix, potser ens faran un altre decret dels que ens hi tenen acostumats? Això seria la meua pregunta.

I sí que vull tornar enrere, al tema de la prevenció, que n'hem parlat. Vostè ha parlat de l'augment de professionals per al món local, per als EAIAs, però és només una part de l'equació. I, en aquest sentit, volia preguntar-li quin suport es donarà a les famílies. A més de detectar que són famílies vulnerables, quin tipus de canvis es farà des del departament? De la mateixa manera que ha alertat la Sindicatura de Greuges, creiem que cal desinstitucionalitzar els infants vulnerables posant més atenció en buscar famílies per als tutelats més joves, sobretot, perquè els puguin acollir. Les necessitats són moltes i complexes segons el grup d'edat i també l'experiència vital. Jo voldria preguntar-li què en pensa de professionalitzar més el

sistema d'acollida. La síndica feia referència al concepte de famílies professionals; potser, si pot fer referència a això. Creiem que s'ha d'enfortir el model d'acollida, de tota manera, i fomentar l'acollida familiar, perquè és la via que garanteix millor el benestar dels infants i adolescents i els dona més instruments socioafectius per desenvolupar-se. A més, creiem que és un model sostenible a nivell de recursos públics. Per tant, també si poguéssim esmentar algunes propostes per facilitar més aquesta desinstitucionalització.

Durant la defensa de la meua moció –per acabar–, de Junts, sobre les polítiques de gestió del Departament de Drets Socials i Inclusió, vaig expressar que cal molt treball i consens amb tots els actors per tal de encaminar-nos cap a un model de serveis socials que garanteixi els drets i benestar dels infants i adolescents. I vull tornar a insistir-hi, perquè abans de..., bé, perquè creiem que aquestes mesures que s'han fet, o aquestes reformes, s'han fet d'esquena als actors. De fet, abans de fer la roda de premsa, vostè es va reunir amb entitats a l'últim moment. A alguns els hi va enviar el PDF de la seva presentació, i fins i tot als grups parlamentaris la informació ens va arribar a l'últim moment. Per tant, consellera, creiem que aquesta és una tendència preocupant del seu departament, però també del Govern del PSC. Creiem que no es pot governar a cop de decret, fer reformes estructurals d'aquesta magnitud a correu i d'esquena als diferents actors implicats. Per tant, li volem demanar que rectifiqui, que faciliti la participació de les entitats socials i el món local, que coneix la problemàtica i la complexitat de la infància de primera mà. I, per tant, ho acabo aquí i continuem en la següent intervenció.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada Domingo. Ara és el torn de paraula del Grup del Partit Popular. Diputada Berenguer.

Montserrat Berenguer Messeguer

Gràcies, presidenta. Consellera, secretària, director general, diputats, diputades i el públic assistent... Miri, consellera, un dels punts de l'ordre del dia avui era, precisament..., vam sol·licitar saber el perquè d'aquells cessaments fulminants de l'exdirectora de la DGAIA, Isabel Carrasco, i del subdirector, Joan Mayoral, després

de nou mesos del seu nomenament. Igualment, avui continuem desconeixent aquest perquè, quina motivació en aquestes explicacions. Sí que ha referit en alguna roda de premsa que s'havia de canviar, i apostava per una direcció més gerencial, i quan s'han d'efectuar canvis en una organització, cal fer canvis en el seu lideratge. Però, a data d'avui, no sabem exactament el perquè, i l'hi diré.

Sovint escoltem lloar l'anterior Govern d'Esquerra Republicana per aquest model d'excel·lència del desplegament de les Barnahus. I això, precisament, sembla una mica paradoxal, tenint en compte que en Joan Mayoral, subdirector destituït, no únicament duia nou mesos al càrrec, com així es reproduceix als seus mitjans de comunicació, sinó que fou coordinador i va ser qui va liderar precisament aquest projecte Barnahus adreçat a infants víctimes de violència sexual i amb una llarga trajectòria professional acreditada. Per tant, alguna cosa se'ns està escapant d'aquest trencaclosques, senyora consellera, que no acabem de saber el perquè. I en una democràcia entenem que aquesta informació ha de ser totalment transparent a la resta de forces polítiques, i que aquí representem precisament la voluntat del poble.

Referent al cas que ens ocupa, que ha exposat, de la menor, infant, víctima de violència sexual, miri, ha dit això: que no es va resoldre l'expedient de desamparament. Però entenem que hi havia un expedient de risc obert, o d'alt risc. Això significa que, en el cas que hi hagi una guarda administrativa, sempre està subjecta a dret, a un compromís socioeducatiu, és a dir, un document oficial signat per parts que vincula a un pla de treball tant la família com l'Administració, document anomenat Cose. No se'ns ha dit re d'això. Per tant, aquest pla de treball, quina és la conclusió? El sistema falla. D'aquí, peticions que s'estan fent des de la instància judicial o fins i tot el col·legi d'advocats –i no poden fer cas omís a aquestes peticions– que demanen, precisament, revisar totes aquestes mesures administratives i aquelles específicament de declaració de desamparament. I, d'acord amb aquesta informació d'aquesta adolescent, tampoc se'ns ha dit, i ens queda el dubte, com és que una menor de quinze anys va estar convivint amb un adult de vint-i-cinc anys, perquè el seguiment que s'ha de fer d'un infant i un adolescent també implica fer seguiment de la convivència, de les seves relacions

sentimentals, de parella, personals, familiars, socials, del seu entorn personal, educatiu i també d'aquell entorn social.

Casos esfereïdors a la DGAIA. No és aquesta, no cal revictimitzar en aquesta puntual –ja n'hi han vingut d'altres. I com afrontem els depredadors sexuals

Fitxer 16CDSI6

i digitals? Ha parlat d'una comissió mixta entre DGPPIA i Mossos d'Esquadra. Hi estem d'acord, però, escolti, la tasca del Cos Nacional de Policia també en temes de violència digital i depredadors sexuals és àmpliament coneguda, i d'altres cossos policials i forces de seguretat de l'Estat. I no vull obviar tampoc la unitat tècnica de la policia judicial o també d'aquell àmbit més local, com les policies locals i la guàrdia urbana. Per tant, aquesta comissió mixta, perdoni'ns, però quedaria una mica coixa si no tenim en compte la llarga experiència policial de criminòlegs, de juristes d'aquests altres cossos policials.

I quan parlen de prevenció focalitzada en la víctima, que, evidentment, estava el focus en la víctima per fer una prevenció ben feta, però entenem que, d'una concepció més holística, això passa també per conèixer més de prop el perfil d'aquest agressor i els seus *modus operandi*. Com actua l'agressor? Està bé conèixer de prop els agressors, perquè, precisament, quan els hi preguntes, saben a quina víctima adreçar-se, saben quines són les més fràgils, les més vulnerables i quan aquelles infants o adolescents doncs estan, diguéssim –perdó per l'expressió–, no massa ben controlades. I quan no hi ha massa bon seguiment i massa ben controlades, doncs aquesta víctima és de més fàcil accés per als depredadors sexuals, i segurament els seus interrogatoris policials així ho expliquen.

Atendre casos de risc moderat i lleu i una atenció més personalitzada. Això hi estem d'acord. De fet, la DGAIA ja té aquesta funció encomanada des de sempre.

I en relació amb altres flagrants irregularitats, com aquelles plasmades en l'informe –que aquí no se n'ha parlat, però sí– de la Sindicatura de Comptes i aquesta manca de suficient control i seguiment dels infants, fa que aquestes determinades entitats,

fundacions, doncs es vegi compromesa la seva tasca, o la seva bona tasca, el seu deure públic, i algunes queden sota sospita. I, per tant, davant d'aquesta refundació de la DGAIA, li volem preguntar si vostè estarà disposada doncs a donar compliment a les demandes que estan fent treballadors de la DGAIA, o de la DGPPIA, funcionaris públics, al Govern. És a dir, continuaran treballant amb entitats que estan sent part d'aquest problema en lloc, per exemple, de contractar educadors socials? S'acaben contractant monitors, integradors socials per estalviar-se diners, i fent en realitat tasques que corresponen a educadors socials que presenten una gran rotació de treballadors, mal remunerats, augment d'infants menors de sis anys institucionalitzats en centres.

Una altra pregunta que li volem adreçar: davant tot aquest desplegament, el departament contempla que es faci una supervisió externa dels casos? I, a més a més, respecte a aquesta nova subdirecció general de prevenció anunciada, la prevenció és competència fonamentalment dels ens locals, dels ajuntaments o consells comarcals. Quin serà, llavors, el contingut funcional d'aquesta subdirecció? Quins òrgans, quins serveis dependran d'aquesta?

I el mateix, ha parlat d'una reforma profunda de la DGAIA i que des de fa mesos que s'està treballant. En roda de premsa va dir que possiblement aquests esdeveniments succeïts recentment han fet intensificar aquesta feina, que s'hagués pogut allargar en alguns mesos més de treball. Però voldríem preguntar quins professionals, quins experts i grups de treball en formen part per dur a terme aquesta reforma i refundació integral de la DGAIA. S'ha contemplat i s'ha comptat amb aquests treballadors que estan a primera línia i amb tots els agents? Tenim coneixement, per exemple, del col·legi de pedagogs: ha reclamat tenir el seu espai, ha remès per escrit una queixa en què va ser convocat. El passat 19 de maig, es van reunir vostès amb diferents entitats del tercer sector i tres de quatre col·legis, deixant a fora el col·legi de pedagogia, quan precisament un dels puntals més forts de la Direcció General d'Atenció a la Infància són els projectes educatius de centre, són els protocols de seguiment, són els reglaments de règim intern, són els projectes individualitzats per a infants i adolescents. Com es pot deixar fora la disciplina de la pedagogia?

I el mateix li dic: s'ha comptat amb el col·legi d'advocats? Cal parlar, com he dit abans, de les mesures de desemparament d'infants. Quines accions es prendran perquè aquestes declaracions de desemparament compleixin amb totes les garanties legals a Catalunya?

I sobre la nova contractació de nous professionals a incorporar-se fins al 2027, si ho recorda, des de la nostra formació política i aquí, en una anterior comissió, sí que vam dir que feia falta molta gent, i se'ns va dir: «Bé, potser tanta gent no. Hem d'apostar pels automatismes, per la digitalització», perquè era inviable. Bé, tornem a preguntar això: com es fa aquesta contractació? Això significa més externalització?, significa continuar amb aquest model d'abús externalitzat que s'ha donat fins ara? I s'ha reconegut que hi ha hagut un excés d'externalització. I de quins perfils de professionals parlem? De suport i atenció directa a la infància o d'un cos de gestió generalitzat que... –sense menysprear cap disciplina, però per dir un exemple–, un enginyer agrònom o un veterinari portant un seguiment d'un infant? Continuarà treballant-se amb aquell pla de joves extutelats? Fins quina edat? Hi haurà algun canvi metodològic en l'atenció, acollida i a aquest itinerari formatiu d'aquests joves respecte del que s'ha fet fins al moment?

Quines implicacions..., en referència a l'Institut Català d'Acolliment i Adopció, que aquí tampoc s'ha anomenat, però entenem que a l'ordre del dia hi havia aquest repte de futur i, per tant, li volem preguntar al respecte. Dins de la DGPPIA, ara, com que aquest organisme autònom ja deixarà d'estar-hi i serà ja estretament vinculat dins de la Direcció General d'Atenció a la Infància, quins canvis comporta això? Quins efectes positius valoren que significa aquest canvi?

I pel que fa als menors estrangers migrats sols, que el terme entenem que no és del tot correcte, tampoc, ni adequat des d'un punt de vista legal i jurídic, tenint en compte que aquests infants sí que disposen de família al seu país d'origen, què farà l'Administració davant aquest augment creixent d'aquests infants, d'aquests adolescents? Comptem infants o continuarem comptant lliteres? I quan arriben a Catalunya, es planteja l'Administració de la Generalitat dur a terme accions en els països d'origen?

I, per anar acabant, li volia preguntar la seva opinió personal, senyora consellera, quan a l'anterior comissió van comparèixer aquí una sèrie d'ex que, d'alguna manera, algun que altre, va menystenir aquest informe de la Sindicatura de Comptes, de contractació pública i adjudicació. Creu vostè que els resultats que s'exposen en aquest informe, les recomanacions que s'efectuen, són prou significatives o bé, com ens van referir aquests compareixents, hi ha errades conceptuals, i tot el que se venia fent estava dins de la legalitat? Què opina davant d'això?

I ja per anar acabant, dir-li que està bé la reforma, però sí que és cert que hi ha un deure i una exigència com a servidors públics, i quan es tracta dels més vulnerables, com la infància, i les circumstàncies, que, pel que sigui, no poden estar a càrrec de la seva família o d'aquell qui té la funció de cuidar-los i protegir-los —aquí el terme legal, tant «tutela» com «guarda»—, té un deure públic.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, diputada Berenguer. Ara és el torn de paraula del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, el diputat Joan Ignasi Elena. (*Veus de fons.*) No. Per gran o petit... Ara us toca l'ordre. S'han acabat... Hi havien dos sol·licituds.

Joan Ignasi Elena Garcia

Gràcies, presidenta. Consellera, jo també voldria començar la meva intervenció agraint la feina que fan tots els professionals, tots els professionals del seu departament, els professionals en particular que es dediquen a la protecció de la infància, i també a tots els professionals i a totes les entitats que han prestat i presten serveis d'acompanyament als menors. I fer-ho perquè ho fan en un context de molta pressió.

No volia fer referència, perquè en principi no era l'objecte de la seva compareixença, a les referències que han fet altres..., justament els qui han demanat la compareixença, vinculades a les qüestions de l'informe de la sindicatura, etcètera. Però sí que voldria contextualitzar una mica en quin moment estaven, perquè també ajuda a entendre quin és el context i el moment en el que es vivia. No hi ha hagut

cap desqualificació respecte a aquestes recomanacions, algunes de les quals coincideixen amb les reflexions que es van fer per part de la conselleria liderada pel conseller Campuzano, i a algunes de les reformes que vostè ha plantejat i el nou Govern ha plantejat a la DGAIA, avui DGPPIA. On érem? Érem en un país que ha passat de tenir sis-centes persones tutelades no acompanyades, migrants no acompanyats, a 3.600 l'any 18. Això ha generat una pressió al sistema extraordinària, i per això redoblo l'agraïment a la feina i el reconeixement a la feina que fan els professionals, tant del departament com de les entitats, respecte dels quals hi ha una exigència d'acompanyament, no només moral –i cadascú té la que té–, sinó també legal, jurídica, una obligació d'acompanyar-los i d'atendre'ls i de complir amb les obligacions amb relació a ells.

També una situació d'excepcionalitat que es va viure en aquells en aquells moments. Parlem d'uns mesos en els quals el Govern de la Generalitat no tenia conseller i el que hi havia doncs era una delegació per part d'un ministre –en aquell cas una ministra– que decidia les qüestions vinculades al nostre país. I, en particular, durant aquella època es van gastar, segons un informe encarregat pel propi Govern de la Generalitat, 800 milions d'euros com a conseqüència de la necessitat de seguir prestant els serveis, que van ser despeses no autoritzades i que després van haver de ser reconegudes, és a dir, fer reconeixements de dret per part del Govern de la Generalitat. Ho recordo: per part del Govern de la Generalitat en el seu conjunt, perquè els reconeixements de deute es fan pel conjunt del Govern i no només per la conselleria. I finalment, també, un període, una etapa doncs que vam patir la covid i totes les conseqüències i la dificultat de gestió vinculades.

És exactament això el que els compareixents posaven sobre la taula; la necessitat, també, d'analitzar aquesta dimensió, que ens semblava que era especialment important de tenir en compte. I aquesta és la consideració que s'ha fet amb relació al que va passar i al que es va fer durant aquell temps en situacions d'extrema complexitat, d'extrema dificultat, i en el que es va fer una molt bona feina al servei de l'atenció a la infància, i, evidentment, amb marges de millora que la tensió que va patir el sistema ha posat en evidència.

Ho ha posat en evidència això, aquest context conjuntural que es va viure, però també la societat complexa en la que estem. Parlava d'un vint per cent de noies que han patit algun tipus d'agressions, de l'assetjament digital i la complexitat que genera la persecució d'aquest. Ens ha canviat molt el paradigma de com acompanyar i de com acollir i com ajudar els joves i les joves, en particular, en aquest context, i això ens obliga a replantejar moltes coses. A replantejar moltes coses al departament, a replantejar moltes coses a la DGAIA, a replantejar moltes coses a Interior, però a replantejar moltes coses al conjunt de la societat. I aquesta és una primera reflexió que voldria fer.

Aquesta persona –i, en el cas concret, la víctima d'aquest espantós succés– va haver-hi un temps en el que no va estar sota el paraigua de l'Administració –parlem en termes generals. Què hem de canviar, què hem de millorar perquè arribin abans al sistema? I això segurament té molt a veure amb una prevenció i amb una detecció d'aquests casos, no només des del Departament de Drets, no només des dels EAIA's i des dels serveis socials municipals, sinó també des de molts àmbits, des de diferents àmbits de la societat. Perquè sí que hi han elements de millora, però també és cert que des de que aquesta víctima arriba al paraigua de l'Administració comencen a passar coses, i comencen a passar coses que ajuden a resoldre... En particular, una xarxa que, per cert, atemptava contra forces menors, només un dels quals estava sota el paraigua de l'Administració –la resta, no. I, per tant, també posa llum sobre quina és la realitat de la societat a la qual estem i del repte que tenim al davant.

La segona reflexió que voldria fer: compartim força la diagnosi de la situació. De fet, molts dels canvis neixen de treballs previs que s'havien fet, no només per la conselleria, sinó també en debat i amb reflexió amb el moviment associatiu, amb el sector. Canvis vinculats, per exemple, a ajudar a resoldre la pressió sobre la base de treure competències, de treure pressió, de treure feines que segurament no ha de fer la pròpia DGAIA, en aquest cas –la DGPPIA ara, no? Parlem de contractes, bé, de concertació, és a dir, de tot el sector de la contractació, de tot el tema de les prestacions, que han generat també molta pressió. Internalitzades. També m'agradaria que fes una..., si pogués fer una valoració sobre el fet de que

Fitxer 16CDSI7

s'haguessin externalitzat les prestacions, i si comparteix el fet que va fer el Govern anterior en la darrera etapa d'internalitzar de nou la feina de les prestacions, que crec que ho va fer un director que en aquests moments encara segueix treballant al servei de l'Administració.

Una tercera reflexió que voldria fer és de confiança a la societat respecte dels seus serveis, que són capaços de detectar els elements de millora, però, sobretot, que han fet una feina excepcional en moments molt difícils i amb una societat molt complexa, i també del moviment associatiu que hi ha en el seu entorn, perquè em sembla que això també és un element a tenir molt en compte. Allò que ha anat malament requereix millora, però allò que ha funcionat, que és molt, requereix del reconeixement, del reforçament per part de l'Administració. I la DGAIA el que necessita sobretot –la DGAIA, els serveis d'atenció a la infància– és menys partidisme, menys demagògia i menys alarmisme, i sobretot confiança, canvis en allò que hagi de millorar i s'hagi d'enriquir. I, en aquest sentit, doncs voldríem posar també, i les preguntes anaven més adreçades en aquest sentit..., és a dir, quins canvis, en tots els àmbits, hem d'abordar perquè les persones vulnerables arribin com més aviat al sistema, i després millorarem el sistema, però el sistema ha atès i ha permès salvar moltíssimes persones, molts menors. Jo, l'altre dia, vaig veure la seva intervenció –no recordo a on–, que va fer referència a bastants exemples concrets, no?, d'acompanyament i d'èxit, de canvi de vida de persones amb moltes dificultats.

Em sembla bé que facin aquesta comissió de coordinació entre Mossos i la direcció general, però que això no ens faci perdre la mirada, que és molt més ampla i que va molt més enllà d'una qüestió policial, que té una dimensió social, que té una dimensió de prevenció, que té una dimensió d'acompanyament, que té una dimensió de detecció, i que això ha de començar des de baix, des dels ajuntaments, des de l'escola, des de la família, des de molts àmbits, no? I, per tant, no ens centrem en

l'àmbit només policial, que és una dimensió, sens dubte, que té, però que no ens ha de fer perdre quina és la mirada general.

I, amb relació al cas concret, res més a dir. Amb relació al cas concret, em sembla que està sota la dimensió judicial, per entendre'ns, i, per tant, és difícil entrar en més detalls. Han fet un expedient. Quan tinguem accés a l'expedient doncs farem més consideracions i més valoracions.

I, finalment, voldria saber i conèixer i també que ens afirmés quin és el paper que creuen que cal canviar en l'àmbit de tots els agents que actuen, i en particular doncs als ajuntaments, que tenen serveis socials i que són molt dispersos, molt diferents perquè n'hi han dos-cents i escaig actors en l'àmbit de la coordinació per garantir el mateix nivell d'eficàcia i de diligència per part de tots ells. Perquè, sens dubte, podem garantir-los des de l'Administració de la Generalitat, però més difícil és quan estem parlant d'actors molt diferents.

I acabo, presidenta, només per ratificar el compromís del nostre grup amb el suport als professionals, que fan una feina extraordinària al servei de l'atenció a la infància en una societat cada vegada més complexa i més difícil d'acompanyar.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputat Elena. Ara és el torn de paraula del Grup Parlamentari de VOX. Diputada García.

María Elisa García Fuster

Gracias, señora presidente. Señora consejera, lo que ha hecho usted hoy aquí es de vergüenza ajena. Parece que ha olvidado que entre sus funciones como consejera no solo está la gestión, sino también responder y dar explicaciones sobre su trabajo con la verdad por delante –ojo, con la verdad por delante. Y ha empezado usted muy mal diciendo que comparece a petición propia cuando, nada más comenzar la comisión, le han leído las solicitudes de comparecencia de los grupos parlamentarios, incluida una de VOX, que no fue aprobada, que data de hace más de seis meses.

Mire, usted ha venido hoy y nos incita a no buscar culpables, a silenciar lo ocurrido a la menor violada para no victimizarla –qué tendrán que ver las churras con las merinas–, y nos ha recordado que la corrupción de menores es delito. Esa ha sido su contribución de hoy. ¿Se ha leído usted el orden del día? ¿Sabe a qué ha venido usted hoy? ¿Lo sabe? En el orden del día se especifica una sesión informativa sobre los cambios realizados en la DGAIA a raíz de las irregularidades detectadas. Así que yo sí que le voy a hablar de las irregularidades. Tenemos varios señalamientos de la Sindicatura de Cuentas, de la Oficina Antifraude, que tiene ya dos testigos protegidos, y de fiscalía por la violación de una menor. Enumeramos las irregularidades y presuntos delitos.

Uno, adjudicaciones opacas, contratos millonarios –en concreto, 154– otorgados sin licitación a organizaciones donde directivos tenían vínculos previos o actuales con determinados grupos políticos, contratos con sus correspondientes prórrogas, que se arrastran a día de hoy, en el que usted es consejera, sin siquiera haberlas firmado. Esto lo dice la Sindicatura de Cuentas en su informe. Y usted, ¿qué ha dicho de esto? ¿Qué ha dicho? Nada.

Dos, alquileres inflados, uso de fondos públicos para la creación de imperios inmobiliarios privados, inmuebles que eran realquilados a la Generalidad de Cataluña para el acogimiento de tutelados y extutelados, principalmente de MENAs, a precios desorbitados. En el caso de la fundación FASI, los alquileres pagados por FASI a su propia inmobiliaria, Casa Equipaments, eran desorbitados: entre tres mil y cinco mil euros mensuales por pisos de entre ciento veinte y doscientos metros cuadrados, muchísimo más que el precio de mercado. ¿Ha hablado usted de esto? No.

Tres, mala praxis en el control de prestaciones, casos en los que jóvenes extutelados siguen cobrando ayudas públicas pese a no cumplir requisitos debido a omisiones, señaladas por testigos protegidos como intencionadas por parte de las fundaciones y de la Administración pública. El responsable de estas prestaciones es el servicio de seguimiento y valoración de la prestación económica para jóvenes extutelados, el Sevap, que dirigía la unión temporal de empresas, UTE, Mercè Fontanilles y Fundación Resilis, y que actualmente está siendo investigada per Antifraude.

Hablamos, según el último informe, de 4,7 millones de euros pagados indebidamente a extutelats en tres años. ¿Se ha referido hoy a esto? Tampoco.

Lo que sí ha hecho ha sido decir hace dos semanas que va a internalizar este servicio. ¿En serio? ¿Se hará cargo su departamento? ¿Su departamento, que, según el último informe de la Sindicatura de Cuentas, publicado hoy, del 2016 al 2024, incluido, mientras usted era consejera, ha pagado casi 168 millones indebidamente prestaciones sociales? Setenta millones indebidos en dependencia, 43 millones indebidos en pensiones no contributivas, 36 millones indebidos en renta garantizada de ciudadanía, 14 millones indebidos en complementos de pensiones... ¿Le parece una buena idea que su departamento se haga cargo de este servicio de prestaciones a extutelados también? Permítanos dudar de la competencia del Departamento de Derechos Sociales.

Y, por último, dejación de funciones por parte de la Administración pública y las fundaciones que recibían subvenciones millonarias con resultado de corrupción de menores, el caso de la niña de doce años en régimen de guarda y tutela, que fue violada en repetidas ocasiones por un hombre y obligada a prostituirse, que es de lo único que ha hablado usted. Con toda esta información en su mano, ¿qué ha hecho, señora consejera?, ¿qué ha hecho usted? Cambiar el nombre de la dirección de atención a la infancia y a la adolescencia por el nombre de prevención y protección, –con el mismo director, por cierto, el señor Josep Muñoz, aquí presente–, y cambiar al responsable de otorgar las subvenciones por otro alto cargo también del mismo Departamento de Derechos Sociales. ¿Cree que ese es el camino para solucionar el problema? ¿Estas son sus geniales ideas de gestión?

Díganos, señora Martínez, cuando la Sindicatura de Cuentas presentó el famoso informe, ¿qué hizo usted? Porque VOX solicitó su comparecencia en esta comisión, que fue bloqueada por Junts, por el Partido Socialista, por Esquerra y por los Comunes. ¿Investigó usted? ¿Auditó todas estas subvenciones? ¿Cortó el grifo a estas fundaciones? ¿Se reunió con los responsables, por ejemplo, de Plataforma Educativa, cuyo exdirector era director de la DGAIA –Ricard Calvo? ¿Por qué no puso en conocimiento de los grupos parlamentarios que algo estaba pasando, algo terrible estaba pasando, dentro de la Dirección General de Atención a la Infancia y

a la Adolescència? Señora consejera, usted mintió en sede parlamentaria cuando VOX le preguntó sobre la destitución de la directora y el subdirector de la DGAIA, que habían sido nombrados por usted cuando se hizo cargo del Departamento de Derechos Sociales. ¿Era entonces conocedora de todos los presuntos fraudes señalados por la Sindicatura de Cuentas y por Antifraude? ¿Pensó entonces que cambiando altos cargos y manteniendo toda la putrefacción que parece albergar la DGAIA era suficiente? ¿Esa es su idea de eficacia y eficiencia? Hoy ha venido usted aquí y no ha aclarado nada, en mayúsculas, nada. Lo único que ha hecho ha sido proteger su propio sillón sin explicar nada.

Mire, señora consejera, voy a ser muy clara: venir al Parlamento como responsable de un departamento tras haber estado meses escondida, sin dar la cara, y lavarse las manos sobre los chanchullos ocurridos en su departamento, queriendo señalar y silenciar a quien la fiscaliza es de vergüenza –de vergüenza. Primero, porque nuestro trabajo, el de todos los grupos parlamentarios, es fiscalizarla y señalar las irregularidades que se cometen en su departamento, y se lo adelanto con ruido, todo el que haga falta, para que no se asuste, ¿eh? No olvide que nos pagan los catalanes para gestionar su dinero y para solucionar sus problemas, no para escondernos, como ha hecho usted.

Segundo, porque estas irregularidades y posibles malversaciones, si bien comenzaron antes de que entrase usted, se han prolongado durante el tiempo y actualmente siguen vigentes. Y este año que lleva usted consejera se han seguido pagando subvenciones millonarias a Resilis, FASI, Mercè Fontanilles, etcétera, etcétera. Y tercero, si conocía estas irregularidades y no lo puso en conocimiento de la fiscalía, malo, pero si tras un año en el departamento usted dice que las desconocía, entonces mucho peor. Así que no venga hoy a lavarse las manos. Usted tenía una responsabilidad que aceptó cuando aceptó el cargo y la nómina de consejera. Si no le gustaba lo que veía haber dimitido y haber denunciado la situación, y si no lo vio cuando sí que lo estaban viendo y señalando tanto la Sindicatura de Cuentas como Antifraude, entonces es usted una completa incompetente que no merece el cargo que ocupa. Hay vidas en juego...

La presidenta

Diputada García, si us plau. Ja ho vaig recordar: sense insults, si us plau.

María Elisa García Fuster

Es una observación. Hay vidas en juego, señora consejera. Y aquí venimos a trabajar por y para los catalanes, para el bienestar de los catalanes, para todos, no para correr cortinas de humo, encubriendo a sus socios de gobierno, de los que depende su silla, como acaba de hacer hoy usted para salvar su cuello.

Gracias.

La presidenta

Gràcies, diputada García. Ara és el torn de paraula del grup parlamentari de la diputada Lozano. Gràcies.

Núria Lozano Montoya

Gràcies, presidenta. Bon dia, consellera. Gràcies a l'equip del departament per la seva compareixença, així com també a les entitats que avui ens acompanyen.

El context social ha evidenciat que l'antiga DGAIA necessitava una transformació profunda del model d'atenció, si és que apostem per un Departament de Drets Socials i Inclusió que pugui garantir l'exercici dels drets dels infants i adolescents a Catalunya. I, més enllà del canvi de denominació, el sistema actual està caducat. Així ho denunciaven la pròpia Sindicatura de Greuges i el seu informe sobre desinstitucionalització del sistema de protecció el gener del 2024, el qual reclamava un canvi de model que posés al centre prevenció i seguiment comunitari i corresponsabilitat institucional. Fa anys que se sap que cal fer les coses d'una altra manera, però no s'havia posat el fil a l'agulla. S'ha de construir de la mà amb les professionals un sistema nou, valent i radicalment compromès amb els drets dels infants i adolescents en situació de risc o tutelats per assegurar-ne el desenvolupament integral i promoure'n el seu benestar personal i social.

I és cert que no sempre actuem en interès del menor; de vegades actuem en interès, si m'ho permeten, del sistema d'acollida, molt més fàcil de gestionar amb un menor contacte amb la família biològica, quan és aquest vincle el que caldria mimar en interès del menor per revertir aquest vuitanta per cent que no torna a conviure amb la seva família. ¿Han previst, potser, algun tipus de protocol per treballar el retorn al

nucli familiar, no només amb serveis socials i EAIAs, sinó també amb les pròpies educadores, que són qui comparteixen amb els menors el dia a dia? Necessitem també garanties jurídiques amb menors i famílies, amb control judicial del desemparament, perquè fins ara el que tenim és un expedient administratiu de caràcter secret en interès del menor, cert, però també ho és que acompanyar aquestes famílies i no treure l'infant del nucli familiar representa també aquest interès superior dels infants. I caldria prioritzar la prevenció i acompanyar aquestes famílies i veure-les com aliades per evitar que aquests nens surtin de la seva llar familiar.

A ningú se'ns escapa que aquest debat obeeix a una situació coneguda aquestes últimes setmanes i que

Fitxer 16CDSI8

certament fa esgarriar. D'una banda, casos greus de pederàstia i abusos sexuals dins el sistema de protecció, amb una greu i irresponsable revictimització de l'afectada –i només cal remetre's a alguna intervenció precedent–; de l'altra, menors que han migrat sols amb una esperança de futur, que són expulsats del sistema de tutela per no aplicar estrictament la jurisprudència del Tribunal Suprem. Però també es parla d'irregularitats en els contractes i la gestió de recursos, senyal d'un sistema massa sovint ineficaç i opac. Cal actuar, però, com? En primer lloc, cal aclarir responsabilitats, arribant fins al final perquè mai més una nena o un nen hagin de tornar a passar per això.

Aquests dies s'han produït, a més a més, diverses compareixences. A la Comissió de Drets Socials hem escoltat ex-directors generals, ex-secretaris i fins i tot un ex-conseller, que ens han traslladat la correcció de la seva gestió, però també ho han fet –cal dir-ho– amb zero autocrítica. Som conscients de la burocràcia de la legislació en matèria de contractació. Ens amoïna la gestió? Sí, però fonamentalment perquè cal poder atendre el que és urgent sense descuidar l'important i, per tant, no haver de triar entre protegir el menor i la burocràcia. Però sobretot ens amoïna l'eficàcia del sistema de protecció. Per això, des de Comuns hem promogut, conjuntament amb altres grups, una comissió d'investigació, no només per determinar

responsabilitats, sinó sobretot per poder analitzar i estudiar els canvis al sistema de protecció, les eines necessàries per reforçar-lo i els recursos necessaris.

Amb aquest objectiu per millorar el sistema de protecció dels drets i necessitats dels infants, sempre podran comptar amb el compromís i l'aportació constructiva del nostre grup, però és cert que tenim uns centres allunyats d'un model de nucli familiar on difícilment es pot personalitzar l'activitat educadora en un entorn d'aquestes característiques, i encara més difícil establir vincles de confiança. El que necessiten aquests nens, com tots els nens, és precisament que se'ls dediqui atenció, que es passi temps amb ells i amb elles, i amb la massificació no és possible, perquè un centre residencial no és una presó, i els nens tutelats no els podem tractar com a delinqüents, no són ells els que han fet res malament. Per tant, hem d'impulsar un nou model de protecció a la infància amb prou recursos socioeducatius adaptats a les necessitats dels infants i que siguin el més semblant a una llar, reduint la sobreocupació i afavorint l'atenció personalitzada, avançant amb models d'acollida en entorn familiar. I hem de fer-ho, amb diàleg amb les professionals, que són les que millor coneixen les necessitats d'aquests infants i adolescents, amb mesures de protecció.

Un element clau: garantir transparència i finançament necessari, particularment per a uns ajuntaments compromesos amb la millora del sistema de protecció, prevenció i intervenció comunitària, però que sense capacitat de planificació compartida ni prou recursos no poden seguir assumint la garantia d'estabilitat i sostenibilitat dels serveis que tenim ocasió d'incorporar al nou contracte programa, d'altra banda. Però no només els ajuntaments, sinó la pròpia Generalitat. Un dubte raonable: amb quins recursos es farà tot això? En quant han xifrat aquesta necessitat d'inversió? Perquè amb la bretxa pressupostària entre el Departament de Drets Socials i no ja el de Salut, sinó el d'Educació, senzillament no és possible. S'assumirà des del Govern la infància com a gran prioritat en acció política? Serà una prioritat pressupostària per al 2026? Esperem que sigui així.

I parlant de les condicions laborals de les educadores, sembla com a mínim sorprenent que ningú pensés que el nivell salarial, els horaris, les ràtios acabarien per provocar una rotació de personal que impedeix la creació de vincles de confiança

amb infants i adolescents i impedeix també, en certa manera, tenir control sobre les situacions per les que passen aquests nens i nenes. Perquè cal sobretot reforçar els mecanismes de seguiment reduint les ràtios, que actualment fregen els cinquanta, i millorar les condicions de treball de professionals, que fan una tasca absolutament excepcional en condicions difícilíssimes i a qui els hi confiem el més valuós que tenim com a societat –els nostres infants i adolescents–, però, en canvi, no els reconeixem la seva vàlua ni socialment ni econòmicament ni laboralment.

I una altra reflexió. Deixant de banda les situacions d'emergència en situació ordinària, per què sempre s'ha d'externalitzar? Què porta a aquesta conclusió? Que es justificava, per exemple, l'externalització en la tramitació de permisos de residència i de treball o de les prestacions econòmiques d'extutelats. En què servia aquesta externalització a l'interès del menor? En realitat, en res. Si no solucionem aquesta qüestió, de res servirà un canvi d'estructura, que coincidim en que és necessari, però que no seria suficient perquè no tenim recursos propis ni tan sols per atendre situacions d'emergència. S'han plantejat disposar d'aquests recursos propis per a urgències? I no ens referim només al personal de la Udepmi, que fa una tasca fantàstica, sinó també al personal que intervé amb posterioritat i a equipaments propis de l'Administració per a la seva atenció.

Respecte al canvi d'estructura, s'ha fet pública la creació d'una sotsdirecció general d'atenció a menors migrants sols. Si podrien aprofundir una mica en aquesta qüestió, perquè ens amoïna que es pugui acabar traduït en dos sistemes d'atenció en funció d'origen, més enllà de l'atenció de les necessitats específiques.

Alguna pregunta relacionada amb les persones dedicades doncs a prestar aquests serveis. Si poden precisar quants treballadors presten serveis públics a través de proveïdors del sistema, de quines professions i categories, perquè sense aquesta informació és molt complicat poder quantificar les necessitats que tenim. L'únic que sabem del cert és que en deu anys el nombre de menors tutelats a Catalunya s'ha incrementat de l'ordre d'un setanta-u per cent, però, en canvi, els recursos no s'han incrementat en una proporció equivalent. I el que sabem també és que, en aquest mateix període, el quaranta-cinc per cent dels expedients oberts acaben amb els menors sortint de casa tutelats per l'Administració, malgrat l'impacte negatiu sobre

el seu desenvolupament cognitiu, emocional i social. De ben segur, hi ha desemparements que estan absolutament justificats, però, en qualsevol cas, pensem que ens hem de conjurar per fer una tasca el més acurada possible per evitar-los i posar l'accent en la prevenció. Hem sentit parlar de la gestió d'aquest supòsit en concret, però no tant del que es podria haver fet d'una forma diferent. Deu estar vostè d'acord en que estem al punt actual com a resultat també del succeït anteriorment, i no només del que ha succeït més recentment.

I acabo amb una pregunta. Tenint en compte que es va substituir l'equip al capdavant de la DGAIA, què creuen que es podria haver fet d'una forma diferent en aquesta primera etapa de la direcció general substituïda per evitar arribar a la situació actual, no només respecte al cas concret, sinó en general, i com es podria haver contribuït des de la conselleria a aquesta finalitat?

Sabem que els nens i nenes no voten; desafortunadament, bona part dels pares d'aquests menors, tampoc. Però estem en política per fer el que convé al país i no tant per fer càlculs electorals. Les coses no passen de cop: estem al punt actual com a resultat d'errors del passat o potser d'un passat ple d'errors, alguns de caràcter greu. No tornem a cometre'ls, si us plau, posem infants i adolescents al centre de l'acció política. I, amb aquest objectiu de vetllar pels seus drets i necessitats, des del Grup de Comuns volem expressar el nostre ferm i ple compromís.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada Lozano. Ara és el torn de paraula del Grup Parlamentari de la CUP - Defensem la Terra. Diputada Castillejo.

Maria Pilar Castillejo Medina

Sí. Moltes gràcies, consellera, i al director general i a la secretària general per aquesta compareixença, que nosaltres agraïm molt perquè la veritat és que tenim moltes preguntes i esperem que ens en pugui respondre algunes durant la seva resposta. També li agraïm aquesta anàlisi que ha fet de les disfuncions que han analitzat, que ens han portat al cas d'aquesta nena, no?, d'aquesta menor, perquè no l'hem d'entendre com un cas aïllat, sinó com..., bé, hem d'avaluar què és el que

ha fallat del sistema. Totalment d'acord. Però nosaltres també creiem que s'ha d'entendre que, si han arribat aquí, aquestes disfuncions són fruit de tot un sistema que ve darrere, no?, de molts anys de polítiques de manca de control, d'externalització i creiem que d'una gestió mercantilista de la protecció a la infància.

Vostè ha explicat canvis que aplicaran per millorar, en concret, això, però també que van més enllà d'aquest cas concret. Molts d'aquests canvis a nosaltres ja ens agraden. Hi han canvis que pensem que són bons i que van en la direcció correcta, però també creiem que són insuficients, que no arribarem al final de tot. D'una banda, tampoc no sabem amb quins mitjans compta per tirar endavant aquests canvis. Si no hi ha partida pressupostària, com ho farem? Però quan diem que no són poc profunds, nosaltres el que veiem és que davant de l'increment de casos tan gran que va haver-hi, aquest vuitanta per cent d'increment, en lloc d'incrementar, dimensionar correctament la DGAIA, el que vas fer va ser externalitzar-ho tot, no?, aquest creixement tan gran que es va passar de vint-i-dos centres propis que teníem en un moment a onze, i, en canvi, es van incrementar en quasi quatre-cents centres privats més.

El noranta-vuit per cent de les places residencials ara estan gestionades per empreses privades i el cent per cent quan parlem de majors de divuit anys. I, a més a més, amb una concentració molt gran: més del cinquanta-cinc per cent de la despesa es concentra en només deu grans fundacions. I això sense que s'incrementés en cap moment la DGAIA de manera interna, ni tan sols per poder fiscalitzar tota aquesta gestió interna. No ja que la gestió es fes a fora, sinó que, a més a més, no es va poder fiscalitzar, i per nosaltres aquesta és la clau. Perquè diem que aquestes grans fundacions empreses feien negoci d'aquesta protecció: es mercantilitzava la infància, per a ells tot això ha estat un negoci, i l'Administració ha permès que això passés. I si no analitzem què ha passat, si no fem canvis que apuntin exactament el que ha passat, es tornarà a repetir. L'expedient aquest de desemparament que ha quedat als llimbs, com vostè ha explicat, la manca de recurs especialitzat intensiu, que constaten això que dic.

Sobre la mercantilització, preguntes concretes: quin control i seguiment es feia de l'incompliment de les condicions dels contractes? Quines conseqüències tenien

aquests incompliments en ràtios, per exemple, en perfils contractants? No hi abundo, perquè ho han explicat ja també en intervencions prèvies. Hi havia cap tipus de sanció a entitats que continuaven prestant serveis i incomplien les condicions de contracte? Les fundacions els hi comunicaven a vostès els sous dels directius? A les webs no hi apareixen i pensem que era obligatori fer-ho. Hi havia algun tipus de control sobre les autocontractacions, sobre el que es pagaven o s'autopagaven amb preus fora del preu de mercat? En temes d'habitatge, per exemple, que era el negoci més lucratiu, hi havia agències immobiliàries mercantils, que sí que podien tenir benefici i que formaven part d'aquest mateix conglomerat de fundacions. Hi havia aquest tipus de control d'això, sobre aquests preus de lloguer molt per sobre del preu de mercat? Quan hem preguntat ens diuen que encara que el lloguer, que són diners que anaven directament a l'empresa, a aquesta de mercantil, amb benefici, fos més alt, el preu era més econòmic que el centre. Però quan parlem això mateix amb els treballadors, ells el que ens diuen és que hi havia només dos educadors per cada quatre habitatges, que no podien fer control, que en espais on hi havia..., podien haver-hi vint joves, en realitat hi encabien quaranta. Doncs l'estalvi que veiem, on era?, en la protecció? Teníem des de la DGAIA estructura per controlar tot això? I quin seguiment es feia? Quants treballadors de la DGAIA feien aquest seguiment?

El mateix sobre els pisos aquests fantasma, no?, que ja sabem que –ens ho han explicat– que no hi havia cap tipus de control, no?, de si els joves estaven realment vivint al pis o havien marxat, però que la DGAIA continuava pagant cada mes com si sí que hi fossin. Quan es van posar a controlar-ho, ho van fer contractant la mateixa empresa que portava el servei d'habitatges tutelats, que obligava a refer aquests informes, com ens han explicat. Ara, això, a partir d'ara, com es farà? Com es controlarà tot això? I, a més, no només a partir d'ara, farà que les fundacions que van cobrar de més per joves que en realitat ja no hi vivien retornin els diners que van cobrar llavors fraudulentament? Incrementaran el personal de la DGAIA per fer-ho? Quants treballadors tindrem per a aquests prop de 550 centres per controlar la seva gestió?

Sobre la protecció dels menors, que al final és el que més ens interessa. Es farà un estudi sense por de tota la raó dels continus incompliments dels protocols que aprova la DGAIA? I per què aquests continus incompliments no tenen cap

conseqüència? Ens pot explicar quin reforç educatiu reben els infants al centre, si es fa seguiment d'això? Ens arriben veus de que el nombre de treballadors destinats a aquest suport educatiu disminueix. Ens pot aclarir això?

Amb el tema de les extraescolars, també ens diuen que en molts centres els menors que estan en centres no fan extraescolars. Hi ha algun tipus de control? Podem fer seguiment de tot això? Per als joves extutelats, tenen programes d'inserció laboral i fan avaluació d'aquests resultats o seguiment dels resultats educatius?

Ens ha parlat dels estàndards de qualitat en l'atenció, no?, la guia [#13.59]. La veritat és que això..., cada vegada que hi ha un relleu a la conselleria se'n parla de que aquest és l'objectiu que ens marquem, no?, dimensionar els centres amb deu o dotze places, ubicacions. estructures... Però, com ho farem?, no? O sigui, quin és el pla que vostès marquen per realment poder tenir centres petits? Perquè ara mateix el que tenim són centres amb quaranta, cinquanta places. A Girona, tenim en un mateix edifici dos centres d'acollida on resideixen més de cent infants. Lo dels menors de sis anys que no estaran en centres. Com ho faran? Quin és el camí que seguirem per poder fer tot això?

Els espais terapèutics. Per evitar escapoliments, per evitar coses que passin, no?, com és d'important que tinguem una cura més intensiva. Quina planificació tenim? De recursos en tindrem? Especifiqui millor com resoldrem la sobreocupació dels centres. Això, ara mateix és un maltractament institucional als menors que hi són, en centres sobreocupats. A vegades els

Fitxer 16CDSI9

envien a llocs molt lluny del lloc on viuen. Com resoldrem tot aquest problema? Quina planificació i amb quins recursos econòmics hi comptarem?

Després li vull preguntar també pel paper dels treballadors. Ahir, representants sindicals de treballadors de la DGAIA, del sector social més ampli, educadors de centres propis, representants de col·legis d'educadors, van demanar públicament asseure's a la taula de disseny de les polítiques de protecció a la Infància, que es

tingués en compte la seva expertesa, que durant dècades són els que han treballat en això, per formar part d'aquesta solució. Què farà respecte a això? Ho tindrà en compte?

També li vull preguntar sobre el treballador protegit per Antifrau. Com pensa abordar la seva situació professional i de protecció, d'aquest denunciante? És una persona que ha sacrificat el seu lloc de treball, perquè difícilment tornarà a treballar en aquesta demarcació amb el monopoli de Plataforma Educativa en tota la regió. A més a més, aquest monopoli, a nivell territorial, també condiciona absolutament les denúncies i les queixes dels professionals. El president Illa va dir al Ple que la persona alertant podia comptar amb el suport i la protecció del Govern –ho va dir–, però, tot i això, jo crec que és pertinent la pregunta, perquè ahir mateix vam conèixer per la premsa que el nou alcalde de Tarragona, el del PSC, es volia carregar un informant d'un cas de corrupció intentant destituir-lo, un treballador d'una ràdio que va fer una denúncia i van intentar destituir-lo. Com que és el que passa en general, li pregunto de quina manera protegirem aquest treballador.

I també li volia preguntar, en últim lloc, sobre la destitució de l'anterior direcció i la subdirecció, que no ha explicat res sobre aquest cas, sobre quines són les causes. Acabem de conèixer aquest informe de la Sindicatura de Comptes, que ha publicat mentre estàvem aquí reunides, en què reconeix tot aquest pagament indegut de 167 milions d'euros de diferents prestacions socials, entenc que també en temes vinculats a infància. I no només quantifica els pagaments indeguts en totes aquestes prestacions, sinó que constata que no s'arribava a les persones que les necessitaven, que no s'ha promogut un marc de transparència i que els mecanismes de control han estat ineficaços. Té alguna relació tot això amb la destitució de l'anterior direcció i subdirecció de la DGAIA?

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada Castillejo. Ara és l'últim torn, del grup parlamentari de... Disculpeu. El Grup Mixt.

Rosa Maria Soberana Bonet

Gràcies, presidenta. Consellera, no toca suavitzar el to ni tenir la més mínima indulgència amb la connivència de tots aquests partits polítics que han governat i que han fet mans i mànigues per ocultar i alguns lucrar-se amb la pèssima i criminal gestió de la DGAIA. Descontrol, corrupció i, el que és més greu, la vulnerabilitat dels drets dels nostres infants. I Aliança Catalana li exigim responsabilitats, exigim justícia, i no ens aturarem fins que la veritat surti a la llum i els culpables paguin la seva mala gestió fins les últimes conseqüències.

Situem els fets segons l'Informe 3/2024, de la Sindicatura de Comptes. Entre el 2016 i el 2020, la DGAIA va superar el pressupost en 86,6 milions d'euros només l'any 2017. Cap justificació. I ho saben, més ben dit, ho sabien tots. És el forat negre de gestió irresponsable. A més, es van prorrogar 181 contractes el 2018, i en cent dotze d'aquests no hi havia ni tan sols un document signat. Això no és una incidència, com diuen els exresponsables, això és una vergonya, és un descontrol absolut que apunta a una xarxa que ha enriquit fundacions i entitats, fins a certs partits polítics. Dos mil milions d'euros adjudicats irregularment, com ha denunciat Aliança Catalana, sense que s'hagin estalviat insults xenòfobs o racistes totes dues diputades –2.000 milions. Aquests diners, que haurien d'haver anat protegits als nostres menors, i molts menors no haurien de ser aquí, han acabat a mans de fundacions opaques com Resilis, que només el 2023 va rebre 25 milions d'euros malgrat estar sota sospita. I, mentrestant, què passava amb els infants? Places fantasma, pagament a joves que ni tan sols residien als centres i menors, i no tan menors, que, lluny de ser protegits, eren víctimes d'abusos.

Per Aliança Catalana, la immigració relacionada amb els menors no acompanyats ja ha deixat de ser un repte: ara ja és un problema, el problema de la substitució cultural, lingüística i de saturació dels serveis socials. I per vostès, què és la immigració per vostès? Un negoci rodó. Mentre uns hi veuen vots, altres butxaques plenes.

Arribem al punt més dolorós, el que em fa bullir la sang i que hauria de fer-ho també a tots vostès: una menor tutelada sota la responsabilitat de la DGAIA va ser víctima d'abusos sexuals. Els Mossos d'Esquadra van desmantellar aquest estiu passat una xarxa de pederastes a Ciutat Vella, amb més de 1.300 vídeos i dotze mil fotografies

d'exploació sexual a menors. El responsable, un depredador, a qui la justícia li reclama cent set anys de presó, que operava amb total impunitat. I la DGAIA? On era el control? On eren els protocols per protegir aquesta menor i tants altres? Aquesta no és una fallada puntual, és una negligència criminal. No contents amb tot aquest descontrol, la DGAIA va tenir l'arrogància d'ignorar els requeriments de la Sindicatura de Comptes, dilatant mesos d'entrega els documents que podrien aclarir aquestes irregularitats. Quan finalment van respondre, ho van fer a mitges, sense aportar el gruix de la informació sol·licitada. Aquesta actitud no és només una manca de transparència: és un intent descarat d'encobrir la veritat, una *omertà* en tota regla.

Atribueixen el caos al 155, a la pandèmia, a l'arribada de menors no acompanyats. Excuses. El 155 no justifica contractes a dit. La pandèmia no justifica un deute de 86 milions i l'arribada de menors no acompanyats, que va passar de tres-cents a més de 3.700 entre 2016 i 2018, no pot ser una excusa per abandonar els nostres infants a la seva sort mentre regalem milions a entitats sense control. Aquests menors, que haurien d'haver estat la prioritat, han estat utilitzats com a moneda de canvi per alimentar una xarxa de favors polítics.

Aliança Catalana hem estat els primers en alçar la veu. Vam denunciar aquestes irregularitats el gener d'aquest any i, gràcies a la nostra pressió, el Govern del senyor Illa va cessar la directora i el subdirector de la DGAIA el passat mes de març. Això no és suficient. Cessar dos càrrecs i canviar de nom la institució no tapa un forat de 2.000 milions d'euros, no repara el dany fet a infants vulnerables, no restaura la confiança en una institució que ha fallat estrepitosament. Aquest escàndol és només una qüestió de números mal gestionats, és una traïció als valors de Catalunya, una traïció als nostres infants i als més vulnerables, els que no tenen veu. És intolerable que, mentre es desviaven milions, hi haguessin menors dormint en comissaries, com va admetre el conseller El Homrani. És intolerable que entitats com Resilis, i la senyora Mercè Fontanilles al davant, que gestionen serveis d'acollida, hagin estat acusades de blanquejar irregularitats mentre cobraven 119,91 euros per dia per menor tutelat i 46,53 per joves entre divuit i vint-i-un anys.

I què proposem des d'Aliança Catalana? Doncs una investigació exhaustiva i independent sense interferències polítiques que arribi fins al fons de l'escàndol; que

es depurin responsabilitats caigui qui caigui, siguin del partit que siguin; una reforma profunda de la DGAIA per garantir que els infants siguin la prioritat absoluta, amb controls implacables i transparència total en les adjudicacions, i, finalment, que es posi fi a aquesta xarxa que ha convertit la protecció dels menors en un negoci per a uns pocs.

Catalunya no pot permetre que els seus infants siguin moneda de canvi. No podem permetre que la DGAIA sigui un pou sense fons de corrupció i negligència, i ens hauríem de conjurar. I Aliança Catalana prometem no descansar fins que s'hagi fet justícia, fins que cada euro malgastat sigui recuperat i fins que cada menor tutelat tingui la protecció i la dignitat que es mereix. Aquest Govern té l'obligació moral de donar resposta a aquesta crisi i alguns exconsellers l'obligació moral de posar-se a disposició de la justícia i demanar perdó, i no han fet ni una cosa ni l'altra.

Ah, només per curiositat. Volen construir una comissió d'investigació els que han causat aquest escàndol, que de ben segur seran tots ben representats. Ens hi voldran, als que no tenim cap responsabilitat, o ens aplicaran també el cordó sanitari? Si és així, tot molt transparent.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada Soberana. Ara sí que és el torn de paraula del PSC i Units per Avançar. Diputada Ríos.

Mónica Ríos García

Bé; moltes gràcies, presidenta, bon dia. Bon dia a tothom. Consellera, benvinguda a la Comissió de Drets Socials i Inclusió, també la senyora Llorens i el senyor Muñoz.

Bé, jo també em vull sumar al reconeixement dels treballadors i treballadores de l'àmbit social, entitats, fundacions que treballen incansablement a nivell general en l'àmbit social, però amb una mirada concreta en infància, no?, que és el tema que ens ocupa avui, bé, amb situacions molt complexes i, bé, dediquen el seu dia a dia precisament, no?, a atendre i acompanyar aquests infants.

Consellera, vostè, a la primera compareixença que va fer en aquest Parlament, quan va venir a explicar una mica la ruta del Govern, no?, aquell full de ruta que es

plantejava en aquell moment, ja ens va parlar de la transformació del sistema. Vull dir, era un dels punts claus del seu departament, precisament, per caminar cap a un veritable sistema de garantia d'ingressos, eh? I, a més, literalment, vostè va dir: «Abordarem de forma decidida la transformació, reestructuració i modernització del sistema social que Catalunya necessita.» Vull dir que era un objectiu clar des de l'inici de la legislatura. I, d'alguna manera, han passat de les paraules als fets, amb moltes accions, però, en concret, no?, amb aquesta refundació tan necessària, un reclam del sector social, de treballadors, de professionals, però també de grups polítics. Vull dir que han posat fil a l'agulla en un tema, com dic, que és molt complex, amb un pla, ja ho dic, ambicions i decidit, i crec que això s'ha de remarcar avui.

Bé, no entraré al cas concret de la menor, perquè vostè, consellera, ja ha explicat amb total transparència els fets i una mica les conclusions que han sorgit, no?, d'aquest informe, però és cert que les dades sobre delictes i abusos sexuals, com ha indicat, a menors són esfereïdores, i cal centrar esforços des de molts àmbits per lluitar contra aquesta xacra. Per tant, celebrem aquesta comissió mixta que ha anunciat de treball conjuntament amb els cossos de seguretat, amb els Mossos d'Esquadra, per abordar, no?, aquesta xacra de la nostra societat. I aquesta feina, també, per erradicar aquesta xacra va molt més enllà. També ha anunciat, no?, que s'estan portant a terme mesures a nivell europeu. Vull dir que és una feina molt transversal, molt global, que no només afecta, diguem-ne, el Departament de Drets Socials i Inclusió.

És cert –i vostè ho va explicar en la presentació de la nova Direcció General De Prevenció i Protecció de la Infància i l'Adolescència– que el Govern vol obrir una nova etapa amb aquesta direcció. I jo crec que, majoritàriament, tots els grups que estem aquí estem d'acord en què cal obrir aquesta nova etapa, aquesta refundació que jo vull posar en valor amb aquest enfocament de caire preventiu. És cert que, evidentment, i sobretot al Departament de Drets Socials i Inclusió, hi han moltes urgències al dia a dia, no?, que s'han d'abordar, però és veritat que aquesta mirada preventiva ens pot ajudar molt a caminar cap a aquesta desinstitucionalització, que també la Síndica de Greuges, no?, amb els seus informes, diguem-ne, incideix molt en què hem d'agafar aquest camí, i crec que és un pas important, no?, diguem-ne, aquesta creació de la nova subdirecció enfocada en la prevenció. Bé, també crec

que cal remarcar, dintre d'aquest pla de refundació, la nova Oficina de Control i Gestió per evitar riscos, on es porten a terme doncs un règim d'incompatibilitats, auditories, canals de denúncies, com bé ha explicat vostè, consellera, un servei de protecció d'alertadors, etcètera.

També crec que és important remarcar el traspàs de la gestió de les prestacions, no?, en el cas del traspàs de la gestió de prestacions a la Direcció General de Prestacions i la gestió de places a la Direcció General de Provisió de Serveis. Perquè en aquesta comissió parlem sovint de que moltes vegades els educadors tenen una càrrega administrativa que no els deixa fer veritablement la seva feina, no?, la que segurament els hi agrada, i aquest acompanyament, generant aquest vincle, no?, amb aquelles persones que necessiten aquest suport, i crec que aquesta mesura alleugerirà

Fitxer 16CDSI10

la feina en aquest cas dels professionals i, a més a més, bé, es traspassa a òrgans que en són experts.

També la millora de la qualitat dels serveis –ja ho ha comentat, consellera. L'equiparació salarial i les millores de les condicions laborals dels treballadors són fonamentals, i estem en marxa, no?, en paral·lel, diguem-ne, que crec que és un factor important en aquesta millora en aquesta equiparació.

Hi han moltes accions, eh? Per això, jo, quan parlen de que és un canvi de títol, crec que no s'han informat bé de totes les mesures, no?, que s'han explicat. Perquè, clar, jo me'n deixaré, no tindrè temps d'explicar-les totes. També, reforçar els equips d'atenció, establir un pla de millora de la qualitat residencial, com bé deia, consellera, amb més recursos educatius, acompanyaments especialitzats... I una que jo crec que és fonamental, que és treballar en coordinació amb el món local, no? Al final són els que estan en contacte directe i coneixen molt bé aquelles situacions personals que poden patir en aquest cas els infants i adolescents, amb aquests 243

professionals més que va anunciar, consellera, que suposa un increment del quaranta per cent, que és un increment important.

Jo també voldria estendre la mà a treballar conjuntament, perquè crec que... I en aquesta comissió sempre en parlem, no?, que al final podem estar més d'acord en tot allò que plantegem o debatem que no pas en contra, no? Perquè, al final, si parlem d'infància, jo estic segura que tots volem la millor atenció i protecció dels infants de Catalunya.

I perquè no em passi de temps, sí que voldria... Això de parlar l'última, bé, té un factor, diguem-ne, positiu, que puc contestar algunes de les intervencions que han fet alguns companys. I sí que m'agradaria... Perquè la diputada de Junts demanava com amb molta exigència, no?, diria jo, explicacions que toquen, no?, a la consellera. Bé, jo vull recordar que l'informe de la Sindicatura de Comptes, de les irregularitats, és del 2016 a 2020, amb el Govern del president Puigdemont i el president Torra. Vull dir que si tenen aquesta exigència, potser que agafin un telèfon, truquin i preguntin, vull dir, ho tenen així de fàcil.

També és veritat que han dit: «Amb el traspàs del cas de la menor...», no?, que si li havia fet el traspàs el conseller Campuzano, he entès, no?, a vostè. Sembla que la consellera Violant Cervera no ha existit, perquè el cas és del 2020-21, i el 21 hi havia la consellera Violant Cervera. Per tant, potser el traspàs no el va fer la consellera Cervera. No ho sé. Però ho plantejo perquè, clar, sembla que la consellera Violant Cervera no existís durant aquest temps d'aquestes conselleries.

Bé, també parlava dels pressupostos: sense pressupostos, a cop de decret... Bé, durant la darrera dècada, s'han aprovat quatre pressupostos; els darrers deu anys se n'han aprovat quatre. Majoritàriament, ha governat el Grup Parlamentari de Junts, i un, gràcies al PSC, estant a l'oposició. (*Veus de fons.*) Silenci, si us plau, estic parlant. I un gràcies al PSC, sent partit de l'oposició. Vull dir que agafin nota i, tu, si ens aproven pressupostos, fantàstic. Només han de seure a parlar-ne.

I després, per acabar, amb VOX. Bé, jo he sentit ja dues vegades –el senyor Macián, en la interpel·lació que va fer a la consellera al darrer Ple, també ho va dir– que la consellera havia mentit en el cas de la destitució de l'antiga directora i el subdirector de la DGAIA. Bé, que expliquin per què. Perquè, clar, diuen: «Ha mentit», i es queden

aquí, i tan amples. Vull dir que expliquin per què. Si ells saben alguna cosa que ens l'expliquin. Però, clar, sortir a dir «ha mentit» sense argumentar-ho em sembla, vull dir, d'una falta de respecte flagrant.

O, i per acabar ja, també diu la senyora García: «La verdad por delante.» Jo no sé si recorden –i em sap greu, eh?, recordar aquests temes, però crec que cal recordar-ho– que quan una educadora de Badajoz, bé, va ser assassinada per un menor tutelat. Un cas també..., bé. Que ja ho dic, no m'agrada, eh?, recordar-ho, però la senyora García va sortir al faristol i va dir que havia sigut Mohamed. Esta es la verdad por delante, ¿no? O sigui, continuant amb la intenció d'assenyalar persones segons el seu origen. Jo crec que potser avui hauria d'aprofitar –després, si fa rèplica– i demanar perdó i rectificar-ho. Perquè, clar, és molt fàcil, no?, escampar *bulos*, que això ho fan de manera espectacular, però crec que en seu parlamentària déu-n'hi-do lo greu que és. Com que ella deia «de vergüenza»..., de vergüenza es eso que hizo ella.

I moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada. Només ho recordo, com a tothom. Li faig un aclariment a la diputada, perquè jo recordo amb mirades a tothom quan s'ha passat el temps. No em corregeixi. (*Remor de veus.*) No, perquè he aplicat el mateix criteri a tothom. (*Veus de fons.*) Ho recordo amb les mirades a tothom, i només dic que a tothom he dit el mateix i he actuat el mateix. No m'agrada, quan algú no té el torn, que em corregeixi. (*Veus de fons.*) Si hi ha alguna cosa ho parlem després, però no durant. El torn de nou de la consellera, amb trenta minuts.

La consellera de Drets Socials i Inclusió (Mónica Martínez Bravo)

Molt bé; moltes gràcies a tots i totes per les intervencions i les preguntes. Intentaré respondre el màxim nombre de preguntes que s'han plantejat. I començant també pel tema del cessament de l'anterior directora general de DGAIA, perquè és veritat que és un tema que no he abordat en la meua primera intervenció.

Des del Govern tenim el màxim compromís amb total transparència i, sens dubte, abordem amb tota la naturalitat i la transparència tot tipus de qüestions, en concret,

aquesta. Jo he respost aquesta pregunta diverses vegades, com a mínim una d'elles en seu parlamentària, i he explicat el que ha passat, i ho torno a dir aquí –ho he dit també als mitjans–: nosaltres vam canviar la directora general de la DGAIA quan vam arribar. L'anterior directora general havia estat sis anys al càrrec. Crèiem que era el moment d'obrir una nova etapa. Vam nomenar una nova directora general, que va fer una feina molt sòlida, que tenia una trajectòria molt consolidada, i li van fer aquest encàrrec. Però, al cap d'uns mesos, ens vam adonar que necessitàvem un lideratge diferent, una persona que entomés la transformació integral de la DGAIA que necessitava aquesta institució. Això, doncs, ho vam explicar en el seu moment, i vam trobar doncs que era necessari un lideratge que pogués entomar aquesta transformació més profunda. I per això vam fer aquest canvi.

Vull dir, jo crec que aquesta és una de les qüestions que l'hi expliques a algú... Normalment, potser és al revés, però aquesta és una de les qüestions on li expliques alguna cosa a algú del carrer i l'entén perfectament, i aquí sembla que en aquesta cambra no s'entén. Si qualsevol persona que tingui una empresa, que tingui una escola, que tingui un equip de futbol, agafa un lideratge, un gerent i veu que les coses no canvien, no van en la direcció, potser no hi ha la millor capacitat de planificar, de posar sobre la taula grans transformacions... I llavors dius: escolta, necessitem un altre tipus de lideratge. I es canvia. Vull dir, és que és tan senzill com això. Jo no sé... Jo puc explicar-ho aquí *ad infinitum*, però jo crec que hi ha un problema de que, si l'explicació que dono no encaixa amb el que estan algunes persones esperant, es diu que no hi ha hagut una resposta. La resposta i la realitat és aquesta. La volen entendre o no la volen entendre? Però no hi ha res més que això. I la realitat és que vam fer un altre canvi, ara tenim un nou director general, i en qüestió de dos mesos hem posat sobre la taula un pla de transformació profunda i integral d'un abast doncs no vist en els últims anys –jo diria fins i tot dècades– a l'entorn d'una direcció general de les més importants. Vull dir, jo, si amb això no és suficient, de veritat que no sé què més dir, perquè és que és així.

Amb l'apunt important següent, l'apunt important de que és de les direccions generals més complicades de tota la Generalitat. És una tasca de les més complicades, jo crec, que té aquest país. És normal que doncs necessitis un lideratge concret amb una visió i unes..., concretes. No és fàcil. Això no vol dir que

no s'hagi fet una feina magnífica abans, però necessitàvem doncs un lideratge diferent, com he dit.

Bé, doncs tornant a respondre a qüestions que s'han plantejat. Des del Grup Parlamentari de Junts ens qüestionen amb qui hem consensuat doncs, diguéssim, aquest pla de transformació profunda. Primer de tot, hem de dir, he de puntualitzar que nosaltres amb les entitats ens hi vam trobar dos cops per explicar el contingut de la roda de premsa abans de la roda de premsa. Jo crec que això és bastant doncs atenció a dir: ens hem reunit dues vegades. Ara bé, hem de tenir en compte que aquest pla de transformació, com bé he dit abans, es recull i ve en gran mesura d'un ampli consens i d'un ampli exercici de diagnòstic que s'ha fet des dels diferents àmbits de la societat durant molts anys –de governs anteriors, d'aquest Parlament...–, i senyal d'això és que la immensa majoria dels grups parlamentaris, inclús..., la immensa majoria estan d'acord amb les principals mesures, les principals línies: que s'ha d'apostar cap a la prevenció, que s'han de reforçar els equips, que s'ha de millorar la coordinació. Vull dir, llavors, quan tu estàs agafant un consens, un ampli consens –amb les entitats, amb el sector, amb els grups parlamentaris–, i ho poses damunt la taula i dius: «Aquest és l'aterratge que fem d'aquest consens», i ho aterres... Amb unes qüestions molt concretes: un organigrama, una estructura, un nombre de funcionaris que van aquí, que van allà, una ampliació dels equips allà, una nova estructura organitzativa i tot això, doncs, sí, és veritat que aquest pla d'aterratge doncs l'hem fet amb el lideratge, diguéssim, intern, però venia d'un ampli consens. I aquí potser hi ha un punt, una reflexió una mica més profunda, i això, amb diferents persones, també ho vaig abordant.

No podem consensuar *ad infinitum*. Vull dir, aquest país el que necessita és passar a l'acció, agafar els amplis consensos, veure com els aterrem i posar-ho en marxa. I això no vol dir que ho fem d'esquenes ni al Parlament ni a les entitats ni als agents; això implica que el país porta molts anys –si no dir una dècada– amb paràlisi, i ho hem de posar en marxa. I, diputada, m'ha fet la referència a l'aeroport –no l'he fet jo. Potser és un bon exemple, al cap i a la fi. Vull dir, tenim un aeroport encallat, una reforma necessària encallada des de fa molt de temps, i aquest és un Govern que diu: «Escolta, els grans projectes de país s'han de desencallar.» La reforma de la DGAIA també s'havia de desencallar. No podem tenir reunions i consensos *ad*

infinitem. Ja està diagnosticat, el consens ja existeix: passem a l'acció, i això és el que ha fet aquest Govern.

Ara bé, com cada canvi a la vida, és un procés, i a partir d'aquí, després d'aquest consens i com continuem avançant, tota la voluntat de mantenir i de posar fil a l'agulla en els diferents àmbits amb el màxim consens possible. Perquè també hi ha hagut intervencions que ens deien: «Què passarà amb el col·legi de pedagogs o amb el col·legi de l'advocacia?» Nosaltres tenim una relació fluida amb tots els grups, però, sens dubte, crearem els espais de treball, els espais de relació amb tots els agents implicats per continuar avançant i posant fil a l'agulla. Però que l'antiga DGAIA no en tenia prou amb una subdirecció doncs això està prou clar com perquè el Govern pugui dir: «Necessitem dues subdireccions. Necessitem estructurar-ho així.» I ja anirem posant fil a l'agulla. Però, bé, jo crec que aquesta és una reflexió potser més general, però crec que molt necessària.

El tema del pressupost. És veritat que –sempre ho hem reconegut– amb uns pressupostos doncs la planificació i tota la gestió doncs és molt més àgil. Però malgrat, aquest any, tenir pressupostos prorrogats, el Departament de Drets Socials ha ampliat en 500 milions d'euros la inversió. Hem ampliat les places necessàries per atendre els joves tutelats i extutelats, reduint la sobreocupació, perquè hem aconseguit doncs generar totes aquestes places. Llavors, això què vol dir? Que el Govern està totalment compromès amb la protecció a la infància i, afortunadament, pot arribar als acords amb els grups parlamentaris necessaris per doncs tenir aquests recursos i posar-los a l'abast del sistema de protecció a la infància. I això ha passat el 2025 i confiem que continuï passant per poder doncs donar resposta.

Però aquesta transformació que vam posar en marxa el 26 de maig no és, com han dit alguns, un canvi de nom: és que avui ja és una realitat. Avui ja tenim una nova direcció general, avui ja tenim l'estructura interna. Ja estem en els procediments de la convocatòria de funcionaris perquè puguin entrar en tots aquests àmbits de coordinació que necessitem del món local, del SIS, etcètera. Vull dir, ja estem fent passes. No és una cosa etèria que algun dia ja veurem si hi ha pressupost. No, no, és que ja està passant; n'estem parlant i ja està passant. Ja hi ha un calendari de que totes aquestes doncs transformacions,

Fitxer 16CDSI11

—per exemple, el traspàs de la Direcció General de la Prestació d'Extutelats a la Direcció General de Prestacions—, ja hi ha un calendari perquè això sigui una realitat. Vull dir, per això dic que nosaltres, doncs total voluntat de consensuar i d'anar avançant. Hi han moltes coses que no podem fer sols, que necessitem el consens, però hi ha d'altres que les fem, ho posem en marxa i mobilitzarem els recursos necessaris doncs per continuar avançant en aquells serveis públics d'excel·lència que tots volem i que el doncs el Govern està compromès a generar.

Sobre les millores en coordinació, avançar en els processos de prevenció, de desinstitucionalització. Moltes d'aquestes qüestions les treballem també des del primer dia, i prova d'això és, per exemple, que vam posar un pla de xoc per trobar més famílies acollidores, i tenim reunions recurrents amb ells per doncs atendre millor aquestes famílies.

Sobre la professionalització d'aquestes famílies, també el que estem fent és construir en base a les millors pràctiques i al que ja funciona. Hi ha unitats especialitzades, les UCAE, que són famílies on un dels progenitors té una professió concreta que pot donar un abordatge concret. Nosaltres el que hem fet és fer incidència amb l'Estat, en concret amb la Seguretat Social, perquè les persones que deixen la seva feina per atendre un menor doncs puguin tenir cotitzacions socials per a la seva pensió de jubilació. I això ho hem aconseguit i ja és una realitat a dia a dia d'avui. I moltes altres coses en aquest sentit doncs que continuarem avançant.

Sobre el tema de les irregularitats, presumptes irregularitats en la gestió, que ha estat posat sobre la taula per diferents grups parlamentaris. Des del Govern tenim el compromís de donar la màxima transparència, veure quina és la situació i anar avançant cap a les solucions. Per això, hem demanat una auditoria interna per veure, diguéssim, l'abast de les possibles doncs incidències que pugui haver-hi i hi ha hagut. Però també vull ser molt clara en que tots els informes de la Sindicatura de Comptes, Sindicatura de Greuges, operacions de l'Oficina Antifrau doncs ens els hem pres molt seriosament i, de fet, moltes de les mesures que hem posat en marxa

amb la nova Direcció General de Prevenció i Protecció a la Infància ja són respostes a alguna de les àrees que creiem que es poden doncs orientar d'una altra manera, com, per exemple, el traspàs de la gestió de prestacions cap a la Direcció General de Prestacions, així com la contractació cap a la Direcció General de Provisió de Serveis. Val a dir també que moltes d'aquestes, diguéssim, problemàtiques ja s'han solucionat des de fa temps, com, per exemple, la contractació d'emergència doncs es va passar a un model de concertació que és el que tenim ara. Vull dir, ja hi han hagut coses doncs que ens hem trobat que ja hi havien hagut avenços. Però continuem analitzant i continuem fent passes per doncs redreçar totes les possibles àrees que necessitem de millora.

I, fins a un cert punt –m'han preguntat també sobre la meva valoració de diferents informes de la Sindicatura de Comptes o de Greuges–, nosaltres el que hem fet és anar inclús més enllà de les recomanacions dels informes, per exemple, posant sobre la taula solucions més ambicioses, com, per exemple, directament treure la gestió d'una prestació o d'una direcció general, posar-la en una altra, en un procés d'integració de prestacions, en un procés de construcció d'un sistema de garantia d'ingressos.

Molt bé. Doncs... Bé, vaig responent coses que m'heu preguntat des dels diferents grups parlamentaris. Però, per recuperar una mica l'ordre, en resposta a preguntes del Partit Popular. Sobre el pla de treball que va seguir en el cas de la menor, hi ha constància de que es va fer un pla de treball, es va intentar donar-hi seguiment. Ara bé, jo crec que és obvi que no va ser suficient. Llavors, jo crec que això és una de les qüestions doncs que hem d'abordar: per què aquest pla de treball... De vegades hi ha situacions complexes, situacions molt complexes, doncs que potser no va ser suficient.

Sobre la situació de la menor quan tenia quinze anys. Aquí jo crec que, doncs sense entrar en excessius detalls per no violar la privacitat de la menor, sí que he intentat doncs explicar la situació. Aquesta menor arriba un moment que surt del centre, s'escapoleix –hi ha una denúncia conforme s'ha escapolit–, i en aquest moment s'inicia un expedient de desemparament. Però és veritat que no s'executa –que és la part doncs que he arribat a dir. És veritat que, aquest fet, doncs tot semblaria

indicar que no és conforme a la llei, perquè el que seria conforme a la llei és desempatar i decretar doncs l'ingrés en un centre. Però també s'ha de dir i s'ha de fer la reflexió sobre si això hagués estat el millor per a la menor i si això hagués funcionat. Llavors, aquest és un cas, com deia, complex. Per això creiem que aquest expedient informatiu és un primer pas i haurem de veure doncs l'evolució, i necessitem un estudi més intensiu. Però doncs és veritat que de vegades hi ha decisions complexes i necessitem una reflexió profunda sobre si els equips doncs tenen les eines necessàries per vetllar per l'interès màxim de la menor, i també fer-ho doncs acorda amb el marc legal vigent.

Altres qüestions. Sobre la coordinació amb els cossos de seguretat. Sens dubte, creiem que aquesta és una línia per impulsar i també per, com bé deia la diputada, conèixer la problemàtica des del punt de vista de l'agressor, perquè també hem de doncs vetllar per ser més efectius en la lluita, no? I aquí hi ha una part de dir: això no és només responsabilitat dels cossos de seguretat, sinó que crec que també el sistema de protecció ha d'adaptar-se a les noves amenaces i a les noves realitats. I per això creiem que aquesta col·laboració amb els Mossos d'Esquadra doncs és instrumental per fer precisament això, i per això apostem. I estic segura que, amb el marc de la coordinació amb tots els cossos de seguretat, doncs continuarem avançant per veure com coordinem tots els cossos de seguretat que siguin necessaris o útils en aquest procés de reflexió.

Sobre el personal d'aquesta nova transformació. Bé, jo crec que nosaltres hem fet un plantejament fins a un cert punt pragmàtic, de dir: on necessitem reforçar el personal. I el que hem arribat a la conclusió és que necessitem més estructura dins de la direcció general. És una direcció general només amb una subdirecció, cosa que és anòmla, donat l'abast i la quantitat de menors que atén i de professionals que directament o indirectament estan en el sistema de protecció. Hem reforçat l'equip de la Direcció General de DGPPIA amb setze noves unitats i trenta-set nous professionals. I tot això doncs permetrà una millor coordinació amb diferents àmbits de l'atenció, de la protecció a la infància, una millor coordinació amb el món local, amb els EAIAs en concret. És veritat que la prevenció és una responsabilitat exclusiva del món local, però des de la Generalitat podem fomentar una millor coordinació, uns millors protocols i, diguéssim, engranar tot aquest sistema. Però

necessitem generar, diguéssim, l'espai i els equips per poder exercir aquesta coordinació de manera útil, i per això necessitem doncs reforçar dins de l'estructura. Però el gruix dels equips que creiem que s'han d'ampliar és en els EAIAs, en el món local i també amb el desplegament del model SIS. I aquí és on estaria doncs el gruix del canvi i de l'aposta cap a la prevenció i la millora dels serveis.

Passo ara a respondre preguntes d'Esquerra Republicana. Què hem de canviar perquè els menors arribin abans al sistema? Crec que forma part d'una reflexió molt important i molt adient. Volia fer una puntualització, perquè en algun moment hem parlat de menors vulnerables. Jo crec que aquesta pregunta s'ha d'estendre a tots els menors. Tots els menors, infants i adolescents de Catalunya estan tristament en risc de ser subjectes de captació per xarxes de pederàstia i de pornografia i d'abusos. Això jo voldria... Tant de bo que al final d'aquesta comissió doncs arribem a aquest consens o compromís per reconèixer aquesta xacra veritable, que inclús amb grups parlamentaris que normalment no hi estem d'acord jo crec que potser en la major part de coses, jo crec que tant de bo puguem arribar inclús a aquest consens de reconèixer aquesta xacra i que hi hagi un ampli consens aquí en el Parlament per reconèixer que aquest és el principal perill. I aquí és on hem de posar tots els nostres esforços per combatre-ho.

Com ho podem fer? Reforçar l'educació, reforçar els protocols, reforçar la coordinació amb Interior, Drets Socials, però també en l'àmbit educatiu, en l'àmbit de salut, en l'àmbit del lleure, en l'àmbit de les entitats. I també amb una nova aposta cap a la proactivitat a xarxes socials. La tecnologia també ens dona eines per ser més efectius. La intel·ligència artificial ens pot permetre identificar patrons de conducta de risc, o eines per detectar abans els abusos, oferir solucions als infants o als adolescents, i a l'hora de ser més efectius de doncs perseguir aquells «desalmats» que estan amenaçant la nostra infància.

Sobre l'externalització de prestacions, o la internalització de prestacions o de serveis, nosaltres l'abordatge que fem és un abordatge des del pragmatisme. Hi ha qüestions que creiem que és millor que siguin internalitzades, com la gestió de prestacions, perquè, a més, tenim prestacions i hem d'anar avançant cap a un sistema d'integració de prestacions, d'integrar diferents prestacions amb poques

prestacions, àgil, ben dissenyades en base a dades. Però hi ha altres àmbits on creiem que l'externalització d'alguns serveis a entitats..., poden fer-ho inclús millor que l'Administració: tota la feina, també, preventiva, tota la feina del lleure. Hi ha molts àmbits on creiem que sobretot el tercer sector és un soci clau per a la construcció del sistema de protecció de la infància. Llavors, el que a mi m'agradaria és fugir de postulats de diferents ideologies i fer una anàlisi pragmàtica de quines coses té sentit que faci un, que faci un altre, i doncs construir entre tots un sistema que funcioni i sigui rigorós i funcioni bé.

Molt bé. Bé, a les preguntes del Grup Parlamentari VOX, després del que li ha respost la diputada Ríos, em costa afegir-hi qualsevol cosa, perquè jo crec que ha estat molt contundent. El Govern, com he explicat, té el compromís màxim amb no només la transparència, sinó també la solució. Nosaltres hem vingut aquí a transformar i solucionar tots els àmbits que poden haver-hi deficiències, i per això hem posat sobre la taula tot un pla de transformació d'aquesta direcció general que va en la línia de limitar disfuncions que pugui haver-hi o millorar, sent conscients que ja hi ha coses que s'havien solucionat, o pràcticament solucionat, quan nosaltres vam arribar. Però tot el que sigui..., doncs aquests canvis, per exemple, que hem posat sobre la taula de la integració de prestacions doncs ens han de permetre reduir els pagaments indeguts –una altra de les problemàtiques que també vam abordar en anteriors comissions en aquesta cambra. Ser més àgils i també doncs tenir un millor sistema.

També, diputada, doncs dubtava de la competència del Departament de Drets Socials. Bé, jo li comento que hi ha molts àmbits on s'estan fent avenços de manera molt ràpida, per exemple, en l'àmbit de les prestacions. La pensió no contributiva, el 2021, trigava 434 dies a tramitar-se; ara triga divuit dies a tramitar-se. Com s'ha aconseguit això? Amb més personal? No. Amb un miracle? No. Què s'ha fet? Desenvolupant un sistema digital amb interoperabilitats i basat en dades que tramiti de manera automàtica les prestacions. I aquest és el camí. I això ara ho veiem amb PNCs. Doncs aviat ho veurem amb la renda garantida –ja ho estem veient amb la renda garantida–, ho veurem amb l'assumpció de l'ingrés mínim vital i ho anirem veient doncs en molts altres àmbits.

Vaig una mica ràpid perquè se m'està acabant el temps. Del Grup Parlamentari de Comuns, jo crec que estem d'acord amb moltes de les qüestions: l'aposta cap a la prevenció, revisar les ràtios dels EAIAs per veure doncs si tenen suficients eines per fer tot aquest treball preventiu, el desplegament del model SIS. I jo crec que estem en aquesta línia; precisament, aquest forma part del viratge cap a la prevenció.

Sobre el tema de l'externalització, com deia, el nostre enfocament és un enfocament pragmàtic, per veure doncs que té sentit tenir internalitzat i externalitzat.

I sobre la sotsdirecció volia aclarir que tenim una sotsdirecció no de joves migracions, sinó d'atenció als joves tutelats i extutelats, i dintre d'aquesta sotsdirecció d'atenció hi ha diferents serveis: un d'urgències, un altre d'atenció als, diguéssim,

Fitxer 16CDSI12

de coordinació amb els centres i un servei específic de joves migrats sols. És una estructura, dins d'aquesta sotsdirecció, bastant similar a la que ja teníem abans, però com que creem una altra subdirecció, doncs aquesta subdirecció d'atenció podrà estar més enfocada en tot aquest àmbit.

Què haguéssim pogut fer durant els últims mesos? Bé, jo crec que sempre tenim espai de millora, sempre tenim una ambició d'avançar cap a l'excel·lència. Jo crec que hem posat sobre la taula un pla molt ambiciós. Ho hem fet en deu mesos; doncs a mi m'hagués agradat fer-ho en nou. Però crec que no podem, com he dit algunes vegades, canviar en deu minuts el que no s'ha canviat en deu anys. Vull dir, jo crec que ho posem sobre la taula quan hem pogut, i crec que ara doncs s'ha de posar fil a l'agulla en molts àmbits. I, de fet, la dificultat que tenen els equips ara mateix és de transformar totes aquestes qüestions doncs, diguéssim, en paral·lel i alhora. Però també és veritat que per això doncs tenir una direcció general amb uns equips més amplis, més reforçats, amb més espais de direcció, és també el que ens ha de permetre doncs avançar més ràpid en aquest posar fil a l'agulla.

Bé, això potser és una altra reflexió també a tenir, que jo crec que la vaig fer en roda de premsa, i sembla una cosa molt tècnica o menor, però crec que és molt important. Vull dir, la direcció general, la DGAIA, tenia una estructura excessivament prima, i, si no tens equips que puguin coordinar i liderar, és molt difícil posar sobre la taula plans de transformació o avançar, perquè no tens prous equips per fer tot el que has de fer. Vull dir, la DGAIA tenia una sotsdirecció, i al final alguns càlculs ens indiquen que podia haver-hi quatre mil treballadors i treballadores directes o indirectes. Vull dir, a ningú se li acudiria doncs tenir una empresa amb un CEO i un equip mínim a baix amb quatre mil treballadors que directament o indirectament has de coordinar. Llavors, jo crec que aquesta és una reflexió de que el Departament de Drets Socials i Inclusió en el seu conjunt, començant per la DGAIA, però en molts altres àmbits, necessita tecnificar-se, reforçar-se i reforçar no només la direcció, sinó també doncs tot el que és a nivell de sotsdireccions, a nivell de diferents espais, que això és precisament el que també hem pogut fer amb l'aprovació del nou decret d'estructura. Nou decret d'estructura aprovat el 3 de juny, que feia més de deu anys que no s'aprovava a Drets Socials i Inclusió un decret d'estructura integral de tot el departament; que hi havia set decrets de reforma parcials fent molt complex qualsevol canvi addicional per la complexitat legislativa, i que nosaltres doncs hem posat sobre la taula un decret de transformació integral de tot el departament, reforçant en setze noves unitats. I doncs creiem que això també ens ha de permetre ser molt més efectius.

En resposta al Grup Parlamentari de la CUP, doncs valoro positivament que els canvis creguin que van en la bona direcció. Jo discrepo en que diu que no seran suficients. Jo estic convençuda que seran suficients, van en el bon camí. I el Govern té tot el compromís de reforçar tot l'àmbit de la protecció a la infància amb els recursos que siguin necessaris, pel que deia al principi, perquè l'enfocament és un enfocament de drets. Els nens i nenes de Catalunya tenen dret a viure lliures de violència de tot tipus, i de violència sexual, i posarem els recursos necessaris per aconseguir-ho i tenir un sistema de protecció a la infància d'excel·lència, i així ho estem fent.

Sobre les irregularitats. He explicat doncs moltes de les coses que hem fet, des de l'auditoria interna, des d'aquesta transformació integral, però continuarem avançant.

L'únic que jo crec que necessitem també un punt de mesura o rigor amb la situació per no doncs..., per evitar, diguéssim, generar un brou de cultiu o una visió d'un desgavell molt gran. Vull dir, hi ha tot un conjunt de procediments dins de l'Administració –d'avaluació, de seguiment, de coordinació, de planificació, de fiscalització, d'intervenció– que ens fan doncs..., ens obliguen a ser molt curosos amb la gestió, i en la immensa majoria dels àmbits la gestió és impecable. Ara bé, això no vol dir que no hi hagin alguns àmbits que hem de reforçar, repensar o millorar. Però jo crec que aquí també és un punt..., voldria un punt de prudència. I també per dir que el Departament de Drets Socials i Inclusió doncs de manera regular fa escandalls de costos per veure quin és el cost de donar un cert servei. En l'àmbit de la infància, els costos que s'estima que costa un servei són molt similars, i de vegades estan per sota del preu que paga l'Administració. Llavors, la capacitat d'enriquiment il·lícit jo crec que costaria de veure. Dit això, amb tota la prudència, nosaltres doncs fem auditories i tot el que sigui necessari.

Sobre el treballador protegit. Un dels canvis importants que vull emfatitzar de la nova direcció general és el reforç dels protocols per protegir les persones alertadores. Això ho volem fer perquè doncs tots aquells treballadors que puguin tenir alguna evidència de coses a millorar o d'incidències estiguin protegits a l'hora d'alertar i tenir un emparament legal, i això és part de la nova direcció general i ho continuarem fent. I en el marc d'aquest estudi i dels nous, diguéssim, canvis que volem impulsar, també impulsem un pla d'integritat, un pla d'integritat que ja es va fer en el cas de pagaments indeguts de la renda garantida de ciutadania. I ara, amb la nova estructura i amb la nova implicació de la Direcció General de Prestacions, farem també un pla d'integritat per doncs tot l'aspecte de les prestacions socials en l'àmbit de prestacions de DGAIA.

Dues paraules al Grup d'Aliança Catalana. Jo crec que he posat sobre la taula prou evidència que això no és només un canvi de nom, és una qüestió molt profunda, i amb la necessitat de reforma profunda i transparència doncs sembla que hi estem d'acord –en moltes altres coses doncs no. Però jo, inclús així, els convido a sumar-se a tot aquest consens en contra d'aquesta xacra de la pederàstia i dels abusos a la infància.

I del PSC, doncs moltíssimes gràcies per la intervenció, també, sobretot per posar en valor la dificultat i la feina feta i també per combatre doncs els discursos d'odi en aquesta cambra.

La presidenta

Moltes gràcies, honorable consellera. En aquests moments s'acaba la resposta. No sé si algú vol reclamar el dret... *(Pausa.)* Dono la paraula Grup Parlamentari de VOX. *(Pausa.)* Tal com vam indicar amb l'ordre del dia, segons l'*email*, no?, que vam enviar, posàvem aquesta situació. Per tant, si tots els grups, són tres minuts per grup parlamentari. Començaria, de gran a petit, per Junts.

Ennату Domingo i Soler

Gràcies, presidenta. En primer lloc, sí que voldria afirmar que no entenc perquè la diputada del PSC s'ha posat tan nerviosa. De fet, hem estat afirmant que molts dels canvis es portaven reivindicant des de fa temps i que algunes de les iniciatives fins i tot venien ja començades, certament, des de l'època de la Violant Cervera. Això sí, que volia dir que vostè, consellera, de fet, durant la seva segona intervenció ha anat parlant molt sobre consens, però quan nosaltres li demanem què necessitem més consens, vostè ens respon que prefereix actuar, que prefereix tirar milles doncs sense tenir..., sense consultar el Parlament i sense les entitats, com jo he anat reivindicant abans.

Estem d'acord amb molts dels canvis que ha suggerit. De fet, això no és el debat. Per exemple, traspasar la gestió de les prestacions socials a la Direcció General de Prestacions Socials i la contractació de places a la Direcció General de Provisió de Serveis ens semblen passos molt importants per agilitzar el funcionament del departament, però creiem que això no canvia el problema d'arrel. I, de fet, li volíem preguntar que... Bé, afirma que hi han moltes prestacions que, a més, costa molt de fer-hi un bon seguiment, i volíem saber doncs si s'ha pensat en simplificar el nombre de les prestacions a més d'automatitzar tot el procés.

També insistiríem en que si pogués expandir una mica més sobre el tema d'utilitzar la tecnologia per poder doncs agilitzar la gestió de les diverses prestacions... Creiem que caldria doncs, com he dit al principi, enfortir la Direcció General de Prestacions.

I, per tant, també potser saber quina part d'aquests 500 milions d'euros aniria destinada doncs a fer millores en aquest àmbit.

Pel que fa a la subdivisió de la DGAIA en les direccions de Prevenció i Protecció, respectivament, l'única cosa que ens preocupa és la coordinació entre aquestes direccions i subdepartaments, que hem vist que és un àmbit que ja de per si és fragmentat. I, per tant, també estaria bé si ens poguéssim explicar el pla aquest de coordinar millor aquests treballs.

Després, sí que hem conegut un nou informe de la Sindicatura de Comptes sobre les prestacions econòmiques del Departament de Drets Socials, i des de Junts, com hem anat insistint, demanarem al Govern que segueixi les seves recomanacions. Consellera, nosaltres, personalment, des de Junts, li demanem que, a diferència del que va passar amb l'anterior informe, on el PSC va retirar la proposta de resolució que havia presentat, des del primer moment atengui el que diu la sindicatura. I que treballem entre tots sobre com podem millorar tot el sistema de prestacions econòmiques del departament: com invertim, com apliquem la tecnologia i com hi posem més recursos, com combatrem les mancances, però també per donar la garantia als ciutadans que els recursos públics es gestionen adequadament en bé d'aquells que més ho necessiten, com hem anat esmentant a tots els diputats d'aquesta cambra, i per fer un pas més cohesionat i amb aportacions de tothom. Perquè, com he dit al principi, estem d'acord en els canvis, però el que ens molesta són les formes i, sobretot, que no es minimitzi la importància de trobar consens parlamentari.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada Domingo. Ara seria el torn de paraula d'Esquerra Republicana amb el diputat [#11.26].

Joan Ignasi Elena Garcia

Gràcies, presidenta. Jo vull aprofitar aquest torn per tornar a reconèixer la feina del que s'ha fet durant aquests darrers anys, amb una pressió extraordinària. Vull recordar les xifres, perquè són molt rellevants. Estem parlant que el 18 passem de

sis-cents a 3.600, i això té un impacte extraordinari i una pressió extraordinària sobre uns serveis que estaven dotats per a una determinada quantitat de serveis. I, sí, es va fer una feina per atendre totes aquestes persones, per atendre tots aquests nois i noies, que jo crec que cal reconèixer-los, els responsables, els professionals, els professionals del món local, també, i també el sector social, el tercer sector, que comparteixo amb vostè que són uns aliats, uns aliats en l'acompanyament i en la protecció dels menors en aquest país. I de la mateixa manera que quan hi han incorreccions i errors i males praxis per part de l'Administració o d'un funcionari a l'Administració de la Generalitat, de l'Estat o d'un ajuntament no posa en qüestió lo públic, tampoc posa en qüestió el valor de la feina del tercer sector que pugui haver-hi o no, eventualment, una mala praxi, un mal professional o qualsevol altre fet puntual que es produeixi.

Conjurar-nos per l'equiparació –perquè reconèixer no només és de paraula– és conjurar-nos per l'equiparació dels professionals, que garantiran això, garantiran la seva permanència, la seva estabilitat i el seu creixement. I això es fa apujant els concerts el cinc i el dos per cent, com es va fer el set l'any 23, o preveure el cinc el 24, com es va fer. Això no es fa congelant durant anys, anys, anys, anys i anys; es fa posant recursos i mitjans, com es va fer l'any 23, incorporant un creixement del cinc i del dos –el dos, per la crisi energètica que es va produir. Recursos, reformes i recursos; recursos i reformes. I en aquest sentit, al treure pressió a la direcció general de tot el que fa referència a prestacions, a concertació, etcètera, em sembla que és una bona mesura. I en aquest sentit s'havia apuntat en el decret doncs que estava preparat, d'estructura, per part del Govern anterior i que ha continuat incrementat per part de l'actual Govern.

El Barnahus, model que crec que és d'èxit, perquè incorpora tots els agents i tots els actors en un determinat espai, en un determinat centre, per poder atendre de forma integral, de forma holística, la persona.

I, sí, la societat tenim un repte, que és perseguir, que és prevenir i que és protegir els menors. Però no oblidem una dada –Save the Children ho recorda sempre–: la majoria de les agressions a menors venen d'entorns de proximitat i de confiança, i,

per tant, és tan important que sigui molt transversal el treball que es faci des de l'organització.

I, sí, hem demanat una comissió d'investigació, perquè creiem que s'ha d'analitzar la feina feta i fer propostes de futur.

Gràcies, presidenta, consellera.

La presidenta

Gràcies, diputat Elena. Ara és el torn de paraula del Grup Popular de Catalunya. La diputada Berenguer.

Fitxer 16CDSI13

Montserrat Berenguer Messeguer

Gràcies, presidenta. Senyora consellera, avui disposava d'aquesta oportunitat magnífica per explicar molts dubtes i donar resposta a perquè de forma clara, directa, sense pors ni embuts. Aterra de nou com a consellera, és cert, amb aquest *percal* –permeti l'expressió. Llavors, el missatge que aquí li he volgut transmetre és clar: és escoltar tothom, cercar espais per a tothom amb majúscules. Vostè mateixa ha dit que es tracta d'un nou decret de reestructura integral, però el que cal també és saber –i aquest és un consell– trobar bons amics de viatge per a aquests reptes de futur, de plena confiança, més enllà de bones paraules i de gestos amables, perquè, a la vista està, n'hi ha que no tenen gens d'autocrítica. Si m'ho permet, jo posaria especial èmfasi en escoltar i fer partícips els que treballen –i jo l'hi dic– des de la trinxera, també en aquells que mai han governat, d'aquells que mai han tingut cap càrrec de confiança ni polític a la Generalitat, a la DGAIA en concret. De ben segur, potser la informació sigui més nítida i més imparcial, responent a aquesta proactivitat, a la qual vostè s'hi ha referit. Llavors, reculli, si us plau, aquest missatge que li estic dient, també transmès des de part d'aquests professionals que treballen a peu de carrer.

D'altra banda, s'ha referit a un calendari perquè això sigui una realitat. Aquesta formació política li demanem que ens el pugui traslladar, ens el pugui fer arribar.

De les preguntes formulades, li'n dic alguna que no m'ha acabat de respondre: és aquelles mesures legals en declaracions de tutela i de desempament dels infants que no compleixen garanties legals. Degana emèrita del col·legi d'advocats amb més de trenta anys d'experiència qüestiona de fa temps aquesta gestió de la DGAIA i que sigui el poder judicial qui actuï i dictamini. Un vuitanta-dos per cent dels advocats de família consideren que s'hauria de tenir sempre un aval judicial abans que la DGAIA, abans que la DGPIIA enretiri la custòdia o la tutela dels infants. S'està treballant en això? Això no ens ho ha respost.

I quant a l'externalització, ha dit doncs que se reforça precisament aquest gruix dels equips dels EAIAs, per tant, del model local i del model SIS. Però aquest model SIS serà externalitzat? És a dir, a això hi ha algun pacte que ja està tancat, ja està parlat també amb alguna entitat o alguna fundació en concret de que s'externalitzi precisament això? Perquè, clar, aquí, la nostra formació política no ho entén, això, com una col·laboració publicoprivada, perquè no ho és. És a dir, moltes empreses mercantils i del tercer sector tenen concerts amb el sistema públic, i és cert, funcionen bé. Però és que aquí estem davant d'una xarxa clientelar de la DGAIA, de megalobbys de la Generalitat, una excessiva externalització dels serveis públics, sense ordre ni concert. Per tant, cap control en l'adjudicació de seguiment, places fantasma, sobreocupacions, les estades, pagaments indeguts... I després parlem de la millora de les condicions laborals i salarials d'aquests treballadors, però ens trobem amb càrrecs d'aquestes entitats o fundacions que disposen i s'estan enriquint dels diners públics de tothom. Clar que, si aquest model canviés, n'hi ha qui podria perdre contractes milionaris, i això no interessa. Per tant, es continua fent pressió davant d'aquestes..., d'això. I aquestes irregularitats, en el cas de fer-se fermes, clar, quina és la posició, llavors, com a Govern i consellera?

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada Berenguer. Ara és el torn de paraula del partit de VOX. Diputada García.

María Elisa García Fuster

Gracias, señora presidente. Bien, la consejera socialista de Derechos Sociales mintió en el Pleno, y lo he explicado. Otra cosa es que la señora diputada del PSC no lo haya escuchado o no lo haya entendido, pero yo se lo repito: mintió porque la destitución de la cúpula de la DGAIA a los seis meses de ser nombrada por la propia consejera se debía a intentar encubrir todo lo podrido que había en la DGAIA y minimizar el escándalo que pocos días después les estalló en la cara a socialistas y a Esquerra Republicana.

Bien, señora consejera, ¿cómo puede minimizar y decir que las irregularidades señaladas por el informe de la Sindicatura de Cuentas en noviembre del 2024 están en vías de solución? Si hoy se ha publicado un nuevo informe de la Sindicatura de Cuentas señalándola a usted, como consejera durante el 2024, como responsable de cientos de millones otorgados a personas que no tocaban mientras abandonaban a otras que sí lo necesitaban. ¿Y alardea de haber reducido el tiempo de otorgar las prestaciones? Si le están diciendo que se las está dando a las personas equivocadas. ¿Ese es el concepto de gestionar correctamente y de subsanar irregularidades? Procese la información de la Sindicatura de Cuentas, por favor, señora consejera, que la están señalando por incapacidad de realizar el trabajo que requiere su cargo. Y si no es capaz de hacerlo, deje de utilizar los comodines de extrema derecha y demás palabras mordaza; dé un paso al lado y dimita, porque carece de la capacidad de gestión necesaria para el cargo que ostenta. Y no se lo dice VOX, señora consejera, se lo está diciendo un órgano fiscalizador nombrado por ustedes.

Gracias.

La presidenta

Gràcies, diputada García. És el torn de paraula ara del Grup Parlamentari de Comuns. Diputada Lozano.

Núria Lozano Montoya

Gràcies, presidenta. Mirin, jo no parlaré de l'aeroport, que en podria parlar, i molt, però crec molt sincerament que els drets dels infants són prou importants per no

distreure's de l'objectiu principal de la sessió d'avui. Sí vull, en canvi, reivindicar la feina dels funcionaris, del personal laboral i del tercer sector, que formen part d'aquest exèrcit silenciós que lluita amb ungles i dents pel benestar d'aquests infants i adolescents amb mesures de protecció.

Des del primer moment, Comuns pensem que l'element principal en la comissió d'investigació és que, com a resultat d'aquesta, tinguem una descripció prou acurada de la situació i això ens permeti pensar en les principals línies d'actuació a endegar per posar els mitjans necessaris per garantir les solucions. Compartim bona part de les mesures que s'estan adoptant, també que cal posar l'accent en un màxim consens possible, perquè pensem que el benestar i la protecció de la infància són una qüestió de país. I per això considerem que cal no confondre el seguiment de cada cas amb un servei de vigilància semipenitenciària, perquè dèiem abans que un centre residencial no és una presó, i els nens tutelats no els podem tractar com a delinqüents, perquè no són ells els que han fet res malament.

L'altre dia llegia una entrevista d'un educador que posava un exemple, i em permetran que els ho llegeixi, perquè m'ha semblat molt interessant. Deia que recordava el cas d'una nena de catorze anys que durant el trajecte al centre residencial els va dir que el seu pare i la seva mare no estaven fent bé la seva feina, però que era ella la que havia de marxar de casa. Crec que fa pensar, i molt.

Com fa pensar també que seguim amb una sobresaturació de centres que necessiten inversió per superar-se, perquè tenim habitacions pensades per ser individuals i que, en canvi, en molts casos tripliquen actualment la seva ocupació. I, clar, això crea dificultats per fer una activitat educativa més personalitzada que la que podem desenvolupar en aquests moments.

I acabo amb una última qüestió. Compartim la preocupació respecte a l'exposició dels menors a depredadors sexuals, no només a les xarxes, però també a les xarxes. Però també respecte a una qüestió que guarda relació amb la salut mental dels menors –bé, també dels adults, eh?, per què negar-ho, però avui parlem del que en parlem–, que és l'existència d'addiccions comportamentals vinculades a l'abús de pantalles com a element de satisfacció immediata, que denota carències afectives i emocionals greus que hem de treballar com a país. Mentre no ho fem, podrem

apagar focs, podem crear mecanismes, que em semblen molt interessants els que vostès han traslladat per intentar detectar la presència d'aquests depredadors, però no podem, segurament, fer la prevenció que necessitem per reduir l'exposició dels menors del nostre país i garantir el seu benestar psicològic i emocional. I, per tant, crec que aquesta vessant també de salut mental des dels CSMIJs i des de totes aquelles instàncies que considerem adequades són absolutament imprescindibles per afrontar-ho amb possibilitats d'èxit.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada Lozano. Ara és el torn del Grup Parlamentari Mixt. La diputada... Perdó, CUP, que em salto l'ordre avui. Disculpa, diputada Castillejo. El torn del Grup Parlamentari de la CUP.

Maria Pilar Castillejo Medina

Sí, consellera, no hem posat en dubte en cap moment que la DGAIA no pagui el que toca. El que diem és que les fundacions empreses no fan la feina de protecció i que ho fan, a més a més, a costa dels treballadors. Els seus informes li diuen que la gestió és impecable. Doncs les persones que estan al dia a dia, els treballadors d'a peu el que ens diuen és que la situació és insostenible i que, per treure benefici, aquestes empreses fundacions vulneren els drets del menor.

Vostè, a la seva intervenció, ha parlat molt poc de mecanismes de control. La CUP el que proposem és una auditoria general pública, i que, a més a més, sigui independent, sobre aquestes vint entitats del sector que acumulen la major despesa en la prestació del servei. Però una auditoria que tingui conseqüències: que retornin el que han cobrat de més i que sancioni els incompliments, perquè si els incompliments no tenen conseqüències, això no és col·laboració publicoprivada, això és fer Bizum. I ara mateix Drets Socials té mecanismes de control ineficaços, de manca de transparència –ho acaba de dir el nou informe de la Sindicatura de Comptes sobre el caos als pagaments de les prestacions.

Parlem constantment del reconeixement dels treballadors. La CUP el que demanem són sous equiparables amb els sous públics i internalització. Quan els treballadors

del sector social demanen millores no ho fan només pel seu salari; ho fan perquè les condicions repercuteixen directament en la qualitat del servei, i si no hi ha equiparació salarial el que estem consentint és la precarietat i el que estem consentint són persones que estan treballant i que no superen el llindar de la pobresa.

I ja acabo. No n'hi ha prou amb anuncis de reestructuració o amb reestructuracions superficials, per més benintencionades que siguin. Si part de la solució no és la gestió pública de la protecció a la infància, continuarem tenint a dins els mateixos que ens han portat a la situació actual, aquest monopoli de fundacions empreses. I això ho estan posant en evidència els informes que van sortint de control de la Sindicatura de Comptes, d'Antifrau i de la Sindicatura de Greuges. Sense una gestió pública no acabarem mai amb la mercantilització de la infància i de l'adolescència.

Gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, diputada Castillejo. Ara sí, és el torn de la diputada Soberana, del Grup Mixt. Tres minuts.

Rosa Maria Soberana Bonet

Gràcies, presidenta. Només dos punts. Ha sortit publicat que la DGPIIA tindrà tres-cents nous professionals, que no s'ocuparà de l'externalització del servei ni de les prestacions econòmiques. El que a mi m'agradaria saber és què passarà amb els actuals treballadors quan s'ha obert una convocatòria de tres-cents treballadors més.

Per una altra banda, avui mateix la Sindicatura de Comptes ha fet públic que s'han detectat pagaments indeguts per valor de 167 milions d'euros. Aquests 167 milions d'euros s'han trobat en prestacions socials gestionades pels seus departaments. És un frau que posa en dubte la solidesa dels controls interns i la seva gestió. Exigim saber quines responsabilitats polítiques i administratives derivaran d'aquest nou escàndol. I sense transparència i sense depurar responsabilitats la credibilitat del departament queda seriosament tocada.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, diputada Soberana. I, per últim, el torn de paraula del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Diputada Ríos.

Mónica Ríos García

Gràcies, presidenta. Bé, només un aclariment, perquè companyes que m'han precedit han parlat de l'informe aquest de prestacions econòmiques de dret subjectiu. Només aclarir que és de l'exercici 2022. Vull dir que fa referència a aquest exercici: és al títol de la portada de l'informe. *(Veus de fons.)* Bé. I, si us plau, no m'interrompi, que no em deixa parlar mai, eh?

Bé, després, la diputada de VOX, que ha explicat lo de la destitució. Primera notícia que ha explicat això. Però, clar, és que ha dit –que em sembla una acusació molt greu– «que fue para encubrir las irregularidades». Deu tenir proves d'això, per dir-ho, no? Perquè, hi insisteixo, és una afirmació molt greu. També és veritat que, bé, la seva paraula té el valor que té, no? Amb la intervenció que he fet abans, vull dir, ha quedat clar el valor que té la seva paraula. Però, bé, em sembla una acusació molt greu si no té proves.

Després, la diputada de Junts deia que jo estava nerviosa. Jo estic molt tranquil·la. Vull dir, jo això de parlar de com està una altra persona... Només he contestat a les afirmacions que ha fet vostè. A més, estic molt tranquil·la i molt orgullosa de com el Govern està afrontant aquesta crisi amb totes aquestes dificultats, de manera decidida, ambiciosa, en un àmbit que no és gens fàcil. Vull dir que de nerviosa, gens.

I, bé, per acabar, jo, hi insisteixo, continuaré estenent la mà als grups parlamentaris per treballar plegats, enfocant-nos en el plantejament de solucions, perquè estem convençuts que la infància a Catalunya s'ho mereix.

La presidenta

Gràcies, diputada Ríos. Ara la consellera pot disposar de quinze minuts com a màxim.

La consellera de Drets Socials i Inclusió (Mónica Martínez Bravo)

Molt bé; moltes gràcies. Doncs en resposta al Grup Parlamentari de Junts, vetllarem per tenir el màxim consens a nivell parlamentari, o sigui que mà estesa per doncs construir entre tots aquest futur del sistema de protecció a la infància. Com he dit, malgrat que és veritat doncs que hem posat sobre la taula un pla de transformació profund, hi ha molts espais on hem de posar fil a l'agulla, no? I aquestes agulles doncs les volem també doncs omplir amb el màxim consens, també, sens dubte, amb les entitats i aquí al Parlament.

Sobre el sistema de la multiplicitat de prestacions, aquesta és una qüestió doncs que nosaltres tenim ben identificada des del primer moment, com vaig també poder explicar quan vaig comparèixer arran dels pagaments

Fitxer 16CDSI14

indeguts de la renda garantida de ciutadania. La solució passa per començar un procés d'integració de prestacions entorn de poques prestacions ben dissenyades en base a dades. De fet, diguéssim, a la introducció de la proposició de llei de la reforma de la renda garantida que ha posat en marxa, sobre la taula, el Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, al pròleg hi ha aquest concepte de que el que estem fent assentant les bases d'un futur sistema de garantia d'ingressos de Catalunya. Això hauria de sorgir a base d'integrar les prestacions i a base de dissenyar-les en base a les millors tecnologies i en base a automatismes i dades.

I, de fet, estem en coordinació també amb el Departament d'Economia i amb l'interventor general de la Generalitat, que té un grup de treball per doncs revisar tot l'àmbit de les prestacions i els ajuts a tot l'àmbit de la Generalitat i a tot l'àmbit de Catalunya –també d'altres administracions públiques–, per fer aquest exercici de diagnòstic de totes les prestacions que hi ha, com es donen. I això ha de ser, diguéssim, la llavor d'un procés d'integració de prestacions molt complex, que en altres països, per exemple, el Regne Unit, han trigat deu anys a fer-ho, però que ens marca un full de ruta i que, sens dubte, nosaltres, des de Drets Socials, ho seguim i col·laborem estretament perquè creiem que aquest és el camí que hem de seguir. I

aquest és el camí que també doncs feia amb aquesta reflexió quan vam abordar el tema dels pagaments indeguts de la renda garantida de ciutadania.

Realment, és la nostra responsabilitat vetllar per reduir al màxim els pagaments indeguts en els diferents àmbits de les prestacions, però fins que no tinguem una bona infraestructura digital, una bona arquitectura jurídica i uns bons marcs de gestió, és molt difícil assegurar que eliminem completament els pagaments indeguts. Però aquest departament des del primer moment ho té clar, que aquest és el full de ruta. I aquí estem avançant amb tot el compromís del Govern i prioritzant... Al nostre departament hi ha aquest procés de tecnificació inclús en l'àmbit de les noves tecnologies en el marc de la Generalitat. Perquè també som molt conscients que, dels deu tràmits de més rellevància per a la ciutadania que el CETRA va posar sobre la taula com a prioritaris per a l'abordatge i la reforma, cinc d'ells són del Departament de Drets Socials i Inclusió. Vull dir, tenim una tasca per endavant important, però l'entomem doncs amb molt respecte, amb molt rigor i amb molta competència, malgrat algunes acusacions del contrari.

En resposta al Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, ens afegim a aquest posar en valor el tercer sector, ens afegim a aquesta urgència d'abordar l'equiparació salarial i de fer passes endavant decidides. I també doncs agraïm, diguéssim, posar el dit en la importància de tenir els recursos per acompanyar aquestes reformes. Llavors, jo aquí doncs no em puc estar de dir que tenir uns bons pressupostos de 2026 seria el que ens permetria doncs posar fil a l'agulla en no només aquesta, sinó en moltes de les altres transformacions que necessitem com a país.

En resposta al Grup Parlamentari del Partit Popular, escoltar els professionals, sens dubte, és una de les prioritats, i tenen l'expertesa per també doncs posar fil a l'agulla. I obrirem els espais de reflexió i de debat necessaris, però sens dubte seran una peça clau. I això també em porta... Aquí faré una analogia poc ortodoxa, però crec que tant el Partit Popular com la CUP heu apuntat en dos direccions comunes, no? Una és aquesta importància, no?, d'escoltar els treballadors i de reflexionar sobre com donar una millor atenció a la infància de la mà dels professionals. I als dos grups parlamentaris us volia transmetre que la nostra proposta de transformació entoma aquest repte i el posa sobre la taula amb un alt grau de prioritat. De fet, a la roda de

premsa vaig anunciar la necessitat de dos plans d'actuació en els propers dos mesos: un d'ells és per reflexionar sobre els centres d'atenció i les condicions laborals dels treballadors, i l'altre, sobre el tema del desemparament. Hem de fer moltes altres coses, però aquestes creiem que són les reflexions prioritàries que han de derivar en plans d'acció en els propers dos mesos, perquè són prioritaris, i en aquest nivell de prioritat els hi donem.

Tornant a les preguntes del Partit Popular, el grup de treball amb els treballadors i les millores en centres, primer pla d'acció. Segon pla d'acció, el desemparament. Aquest és un tema que necessitem també abordar-lo des del màxim rigor, i veurem doncs quines són les mesures que podem posar en marxa en el curt, mitjà i llarg termini. És veritat que el model de la jurisprudència és un model a nivell de l'Estat i és un model administratiu. No és un model jurídic, no està en la nostra mà canviar-ho de la nit al dia cap a un model judicial. Però també en som conscients, i hi han hagut molts estudis que diuen que es poden fer moltes coses per reforçar els drets dels infants en els processos de desemparament. I això..., estem en interlocució amb diferents col·legis d'advocacia, amb la Sindicatura de Greuges i amb els experts i expertes per veure com reforcem tot aquest àmbit i avancem cap a doncs reforçar els drets en l'àmbit del desemparament. Bé, diguéssim, i aquestes son dos prioritats cabdals.

Sobre el tema del model SIS i sobre si tenim ja una proposta concreta i aterrada. El model SIS l'estem plantejant com ara està dissenyat, amb un recurs que es vehicula mitjançant el contracte programa, el contracte programa amb els ens locals. Creiem que és important també comptar amb tot aquest sistema de protecció amb els ens locals, perquè són qui tenen aquesta proximitat per veure doncs quines són les coses que millor funcionen en la prevenció i en l'atenció a la infància en les diferents parts del territori de Catalunya. I aquí és on creiem, ara per ara, que el plantejament doncs és impulsar el model SIS mitjançant el contracte programa. I doncs aquí els ajuntaments veuran una mica quin és el model o la..., sí, el model que millor respon a la seva realitat. Però no hi ha, ara per ara, un pla estratègic de gran reforma del model SIS; a l'inrevés, construïm el que ja tenim en coordinació amb el món local.

En resposta de Comuns, la salut mental em sembla imprescindible. I, de fet, al cas de la menor, que també doncs parlàvem avui, jo crec que també hi ha una reflexió de que es van activar les prevencions, però també queda el dubte de si s'hagués pogut arribar a fer més i abans, no?, abans de ser doncs un cas més complicat, abans inclús d'arribar a l'adolescència. Jo crec que tots nosaltres, que hem tingut doncs contacte amb adolescents, veiem que moltes vegades el que pots semblar a la infància ho reculls de vegades a l'adolescència, tot i que no és infal·lible i no és fàcil. Però és molt necessari tenir un abordatge i veure que el sistema de protecció a la infància no és només..., no ha de ser només reactiu en els casos de risc greu; ha de ser proactiu en tot tipus de casos i amb tot tipus de vetllar per la protecció i el benestar dels infants en tots els seus moments. I que això és una cosa –com deia abans– no d'infants o adolescents vulnerables, sinó que això ens interpel·la. És necessari per a tots els infants a Catalunya, no?, i això també és un bon senyal, un bon full de ruta del que és el Departament de Drets Socials, que és un sistema de protecció per a tota la ciutadania.

Tornant a la intervenció de la CUP, jo no nego que hi hagin deficiències –li agraeixo la puntualització. És veritat que... El que demano és que s'analitzi des del rigor i en la seva justa mesura, però som conscients que hi ha hagut deficiències. No les neguem, les abordem amb transparència. I per això hem encarregat una auditoria, per veure doncs fins a quin punt arriben, on hi ha dificultats i com podem corregir-les? I abans de tenir, diguéssim, inclús la foto definitiva, tenim prous indicis –pels diferents informes de Sindicatura de Comptes, de Greuges– que hi han coses a millorar, i per això hem posat en marxa, sobre la taula, un pla de reforma integral. I, com l'hi deia, la millora dels centres, escoltar els treballadors i ser conscients de la dificultat que tenen en el seu dia a dia per poder donar el servei d'excel·lència que volem que donin i que ells mateixos i elles mateixes volen donar..., en som molt conscients i ho hem prioritzat, com deia abans, fins al punt de dir: hi haurà dos grups de treball que han de concloure al juliol perquè és urgent tenir doncs una resposta i una calendarització de com anar avançant cap aquí.

I poc més. Bé, per acabar, en respostes a VOX, doncs bé, jo crec que de nou la diputada Ríos li ha respost: l'informe és del 2022. Nosaltres no neguem que hi hagin

problemes. Nosaltres abordem els reptes. I jo, avui, després de la interpel·lació de l'altre dia, jo, de veritat... *(Veus de fons.)*

La presidenta

Si us plau.

La consellera de Drets Socials i Inclusió (Mónica Martínez Bravo)

Jo de veritat que he vingut aquí intentant mantenir l'equanimitat, però m'ho posen difícil. Miri, aquest Govern no s'amaga dels reptes. Aquest Govern no dimitirà si hi ha una dificultat puntual. Nosaltres veiem els reptes i els entomem. Arribem aquí per solucionar els problemes en la seva mesura. I ho sento, diputada, però jo no dimitiré, i no... Per què volen que dimiteixi?, per venir vosaltres? I què faríeu? Si ho han explicat moltes vegades: deixar tots els nens vulnerables al carrer; deixar-los al carrer i tornar al segle XIX, on hi havien infants vivint al carrer. D'acord. I si no, deportar persones migrants, com el model de Trump? És això el que també volen? Perquè el model de Trump... Hi havia persones en situació regular un any i mig, i han acabat a una presó de El Salvador. El seu guru de política migratòria.

I després, què volen fer amb els...? Sí, és veritat, hi ha hagut casos de pagaments indeguts. Què farien vostès? Retallar les prestacions socials, retallar les ajudes a les persones vulnerables, com estan fent a les comunitats autònomes on de vegades governen. Vull dir, jo intento mantenir l'equanimitat, però de vegades les coses s'han de dir ben altes i ben clares.

I lo de que jo menteixo o no menteixo, de veritat... Bé, ja l'hi ha dit la diputada. Però jo he estat molt transparent, i els seus votants i tota la ciutadania de Catalunya entén perfectament les raons. Si vosaltres no ho voleu entendre, és el vostre problema.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, consellera.

Donaríem per finalitzada la compareixença i la comissió d'avui. Ens veiem el proper dia 25 de juny.

La sessió s'aixeca a...